

Nr. 4 - 2002 17. årgang

FOLK

TIDSSKRIFT MED UNDERVISNING TIL VEKKELSE - FORNYELSE - MISJON

Våk og Be

Vær våken

Vi lever i en travel tid. Utbrenthet og psykiske lidelser er vår tids folksykdommer. Ytre press fra jobb, familie og skole kommer og vil ta oppmerksomhet, tid og retning i livet vårt. Tempoet i samfunnet rundt oss gjør at vi ofte blir dratt inn i en strøm av aktiviteter som ikke skaper noe av varig verdi. Men Gud vil at vi skal leve på en annen måte.

Kast ikke bort tiden din på unyttig arbeid og travelhet, det fruktløse jaget som har sitt opphav i mørket. Avslør de tingene for det bedraget de er. Det er en tragedie når mennesker kaster bort deres liv på ting som skjer i mørket, hvor ingen ser. Riv av innpakningen disse løgnene kommer i, og se hvordan de tar seg ut i lyset fra Kristus: "Våk opp fra din søvn, kom deg ut av kisten; Kristus vil vise deg lyset!"

Så se hvor du går. Bruk hodet. Gjør det meste ut av hver sjanse du får. Dette er desperate tider. Ikke lev skjedesløst eller uforstandig. Sørg for at du forstå hva det er Mesteren ønsker. Ikke drikk for mye vin. Det stjeler fra livet ditt. Drikk av den Hellige Ånd, store slurker av Ham! (Ef.5:11-18, oversatt fra The Message)

Gud har kalt oss til å være medarbeidere med Ham. Det er fruktbart arbeid. Arbeid med evighetsverdi. Vi er kalt til å høste. "Løft blikket og se på markene, de står alt hvite mot høst." Vi trenger å våke og be så vi kan se oppdraget han har kalt oss til. Vi trenger å våke og be så vi skal kunne se Guds tider og sesonger. Vi trenger å våke og be så vi kan se mennesker slik Gud ser de.

Jesus formante disiplene til å våke og be. Våke og be så de ikke skulle gi etter for fristelser. Be, så de kunne være våkne, på vakt, forberedt. Paulus ber oss våke og be så vi kan finne vår styrke i Gud. Når vi er våkne og ber kan vi se på Guds måte. Se historien bak historien, den åndelige manipuleringen bak omstendighetene og gjennom bønn bringe alle ting i tråd med Guds vilje, det vil si, under Jesu føtter. Når vi våker og ber kan vi få leve i en rett balanse mellom det rasjonelle og det åndelige.

Å være våken er å være full av den Hellige Ånd. Det er det motsatte av å være full av vin, det vil si, beruset og sløvet. For å leve våken trenger vi den Hellige Ånd. "Drikk av den Hellige Ånd, store slurker av Ham!"

I den Hellige Ånds kraft skal vi vinne den åndelige kampen vi står i. Kamp betyr for oss å stå fast i den seier Jesus har vunnet. Guds fulle rustning gjør at vi kan bli stående, gjøre motstand

og slokke djevelens piler. Kamp er for oss bønn. Kamp er også å leve ut Kristuslivet på en praktisk måte. Vi kjemper ved å leve i forsoning, fred, tilgivelse, enhet og kjærlighet. I hjemmene, på arbeidsplassene, i forhold til de andre kristne. Tale vel, velsigne, få fram det beste i andre, oppmuntre, være lys og leve lys. Der lyset kommer må mørket gå!

Jesus sa at ett er var nødvendig. Den gode del er fellesskap med Ham. Det ene nødvendige er bønn. Bønn skaper mirakler. Johnny fra Ozamiz på Filippinene erfarer det. Syke blir friske, døde står opp, ja, Johnny får en motorsykkel, fordi han ber. Johnny ber tre timer daglig. Han ber for menigheten han er en del av, han ber for de ufrelste og han ber for Guds tjenere i andre deler av verden. Enkle kristne som ber i sine hjem på Sotra erfarer det. De har sett titalls mennesker finne frelse på grunn av deres bønner. Kristne over hele verden erfarer det. Gud gjør mirakler for de som ikke kjenner ham, når de kristne på et sted tar ansvar for sine medmennesker der de bor, ved å be for de.

Vi skal være våkne, ved bønn, så Gud kan få fylle oss, sin menighet. Og gjennom oss, fortsette å fylle og bre ut sitt herredømme og "fullføre sin frelsesplan når tiden er inne: å sammenfatte alt i Kristus, alt i himmel og på jord." (Ef.1:10)

Tekst: Stein Ørnhaug

FOLK nr. 4 - 2002

	Vak og be - side 4		Da bønn fylte avisen - side 20
	Våk og se - side 8		Bønne-evangelisering - side 22
	Fra bønnenes spennende verden - side 10		Be for de ufrelste - side 24
	Kampen vi står i - side 12		Når du ber for ikke-kristne... - side 27
	Demoner eller dålig luft? - side 16		Bønn - vår største mulighet - side 11
	Lær av Mesteren - side 18		Kallet til å be - side 15

FOLK

Utgiver: Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Ansvarlig redaktør: Erling Thu
Redaktør: Stein Ørnhaug
Abonnement: kr. 200,- pr år
Utkommer med 4 nummer i året.
Kontonr.: 0530.27.07784
Opplag: 3000 eks.

Grafisk formgivning:
Tormod Åsen
Foto/Ill.: Berit Steffensen,
Hilde Steffensen og Konseptet
Trykk: Th. Borge Litho Trykk
Epost: folk@kristent-nettverk.no
Internett: www.folk.as

Kristent **Nettverk**
- tjenere i fellesskap

Kristent Nettverk er et fellesskap av kristne ledere som opplever at Gud har ført dem sammen for tjene Ham. Stiftelsen er opprettet av Noralv Askeland og Erling Thu, og representerer det apostoliske teamet de leder. Kristent Nettverk er ikke noe kirkesamfunn, men et apostolisk nettverk av kristne som arbeider sammen. Vi arbeider ut fra den tro at i Jesu legeme er vi alle gjensidig avhengige av hverandre, og at vi er forpliktet på Bibelen - Guds ord - for alt vi lærer og gjør.

Vak og be!

I den seinare tid har Gud tala til meg på mange ulike måtar om den åndelege kampen vi står i og kor viktig det er å vaka og be. Alt for ofte er vi ikkje medvitne om den kampen som rasar i det usynlege, og står i fare for å verta lurt av fienden. Vi står i ein åndeleg kamp for å hausta inn den store grøda som høyrer Herren til. Det handlar om at Guds frelsesvilje for alle menneske skal verkeleggjerast. Det handlar om å føra folk frå mørker til lys. Det handlar om å setja folk fri frå satans makt så dei kan leva under Jesu Kristi herredømme og utbreia Guds rike.

Berre når vi vakar og bed vil vi kunna verta brukt av Gud til å føra landet vårt tilbake til Gud. Landet vårt vil berre venda seg til Gud når vi som er kristne er vakne og nærverande i vårt samvær med menneske på arbeidsplassen og i nabolaget. Det er dette den åndelege kampen står om. Det er ein kamp om mennesket, om tankane, om haldningane og kva ein er styrt av. Difor må vi vera vakne for det som skjer rundt oss og i den usynlege verda. Difor må vi leva i bønn så vi alltid er fylt av Den Heilage Ande og kan formidla Guds kjærleik til våre medmenneske.

Vak og be så du ikkje gjev etter for freisting!

Det var i ei lagnadstung stund at Jesus sa til læresveinane (Matt.26,41) at dei måtte vaka og be så dei ikkje skulle gje etter for freisting. Dei var i fare utan å vita det, dei vart freista utan å forstå kva som føregjekk! Han sa at det var ein del av oss som vil ha alt Gud har for oss, men det er ein annan del av oss som er lat som ein gammal hund som ligg framfor peisen og kosar seg.

Jesus sa vi skulle vaka og be så vi ikkje skulle gje etter for freistinga til å ha det komfortabelt. Han sa vi måtte vaka og be for ikkje å velja minste motstandsveg ved berre å møta naturlege og menneskelege behov, for dette ville hindra oss i å stå saman med han i den åndelege kampen for å sjå Guds vilje gjennomført i samfunnet og i enkeltmenneskes liv. Jesus sa vi måtte vaka og be så vi ikkje følgde vårt eige opplegg og gjorde våre eigne ting, for det er fiendens første mål med oss (Ef.2,1-3). Det er så lett å verta lurt av det naturlege og menneskelege så vi gjer våre eigne ting og endar opp med å vera ulydige og ikkje gjera det Gud vil vi skal gjera kvar tid og stund! Vak og be så ikkje det skal henda!

Vak og be så du kan ha eit rett fokus på oppdraget!

Det hender at det tek tid før Gud gjer det han har lova. Denne ventetida er farleg, seier Jesus i Matt.24,42-51, fordi vi så lett kan mista oppdraget frå fokuset vårt. Når vi ikkje er fokusert på det Gud vil, gjev vi tid og krefter på andre ting. Dette kan vera gode ting som vert det bestes verste fiende eller det kan vera negative ting som fører øydelegging med seg.

Jesus sa om vi ikkje vaka og bad, ville vi slutta å arbeida for å fullføra oppdraget vårt og i staden verta opptekne av dei andre tenarane hans og det dei gjer i samsvar med sitt oppdrag. Alle har ikkje fått same oppgåve, men alle har del i det store misjonsoppdraget om å gjera folk og nasjonar til Jesu Kristi læresveinar. Om vi ikkje er vakne og

lever i bønn, kan vi enda opp med å slå medtenarane våre, åtvare Jesus!

Som eple av gull i skåler av sølv er ord tala i rette tid (Ord.25,11). Den som seier og gjer det tida krev, får ære av det og er til rik velsigning for andre, medan

den som søv i skurdonna får skam. Vi lever i innhaustingstider! Du må ikkje tillata noko å tilsløra det! Du må ikkje ha noka anna fokus i denne tida enn å berga inn den store grøda for Gud! Du må ikkje la nokon få hindra deg i å gjera det arbeidet du er sett til å gjera! Vak og be så du kan vera ein innhaustingsarbeidar!

Vak og be så du kan forstå di gjestingstid!

Det store fleirtalet av jødar på Jesu tid forstod ikkje kven han var og kor viktig den tida dei levde i var. Difor fekk dei ikkje del i Guds nådeverk i si samtid! Jesus gråt over Jerusalem som ikkje kjende si gjestingstid (Luk.19,44), som ikkje tok imot det Gud ville gjera for dei,

"Det er dette den åndelege kampen står om.

Det er ein kamp om mennesket, om tankane, om haldningane og kva ein er styrt av..."

dei gjenkjende ikkje Gud som var midt mellom dei! Det var tragisk for dei, men vi står heile tida i same fare, difor må vi bruka tid med Gud i bønn.

Jesus sa vi måtte vaka og be for å forstå vår gjestingstid og sjå Han når han kjem til oss med sin Ande og gjer eit verk i samfunnet og i si kyrkje. Bibelen gjev oss mange døme på folk som ikkje var vakne eller levde

i bønn og som av den grunn ikkje såg kva Gud gjorde rundt dei, og Andens

verk gjekk dei forbi!

Jesus sa at vi skulle løfta augo og sjå dei modne åkrane. Det er alltid innhaustingstid! Året rundt haustar vi inn grøde frå naturens store matfat og ulike ressursar på hav og land. Men det er ikkje alle ting som er modne til innhausting alltid! Kvar frukt og grønsak til dømes har si eiga mogningstid og innhaustingstid.

Difor må vi vera vakne så vi ser kvar folkegruppe eller område kor folk er

"Jesus sa vi måtte vaka og be så vi ikkje følgde vårt eige opplegg og gjorde våre eigne ting, for det er fiendens første mål med oss... (Ef.2,1-3)"

modne for frelse til ei kvar tid! Vi skal alltid forkynna evangeliet for alle menneske, men det finst visse tider kor Den Heilage Ande gjev ein rik haust hjå serskilte grupper av menneske. Om vi vakar og ber, vil vi lettare sjå kor Gud gjer eit spesielt verk i vår tid!

Vak og be så du kan sjå menneske slik Gud ser dei!

Det står om Jesus at då han såg folkemengda, tykte han hjarteleg synd i dei. Han vart fylt med medkjensle med dei fordi han såg deira sanne åndelege tilstand. Han såg at dei var forkomne og hjelpelause, som sauer utan hyrding! Vi må sjå forbi det ytre og sjå koss menneska har det på innsida. Vi kan ved hjelp av Den Heilage Ande ta samfunnet på pulsen og forstå kva som er den

verkelege stoda utan å verta lurt av ytre velstand eller fattigdom. Difor må vi vera vakne og be så vi kan sjå folket med Guds auge.

Vi har mange forteljingar om Jesus som fekk auga på folk som andre oversåg. Då han gjekk forbi tollbua fekk han sjå Levi og kalla han til å følgja han. Levi vart sett ned på av mange menneske på grunn av det arbeidet han gjorde, men Jesus let seg ikkje distrahera av slikt, han såg han for det han var som menneske og kalla han til seg. Likeeins såg Jesus enkeltpersonar i den store synagogeforsamlinga som andre ikkje ensa. Jesus fekk sjå ei krokryggja kvinne og tok seg tid til å setja henne fri, jamvel om han viste at han ville få problem med dei religiøse leiarane for det han gjorde. Om vi vaker og ber, kan vi verta brukte av Gud til å hjelpa menneske som lir og har det vondt i det materialistiske samfunnet vi lever i. Berre om vi vaker og ber vil vi vera til velsigning for mange menneske!

Vak og be så du kan sjå kva Gud gjer!

Då Gud kalla Paulus sa han at han var valt ut til å sjå Den Rettferdige og høyra røysta frå hans munn og vera eit vitne for alle menneske om det han hadde sett og høyrte og sidan skulle få sjå! (Sjå Ap.gj.22,14-15; 26,16). Vi er også kalla til å sjå kva Gud har gjort, gjer og kjem til å gjera i vårt eige liv, i det kristne fellesskapet og i samfunnet!

"Sjå kor stor kjærleik Faderen har synt oss: Vi skal kallast Guds born. Og det er vi" (1.Joh.3,1). "Difor om nokon er i Kristus, er han ein ny skapning. Det gamle er borte, sjå, det er kome noko nytt!" (2.Kor.5,17). Gjennom profeten Jesaja seier Herren det på denne måten: "Sjå, eg skaper noko nytt. No gror det fram. Merkar de det ikkje?" (Jes.43,19). I The Message lyder det slik: "Be alert, be present. I'm about to do something brand new. It's bursting out! Don't you see it?" Det handlar med andre ord om å vera på vakt, vera vaken og nærverande i vår eiga samtid og i vår omgang med andre menneske, så vi kan sjå den nye lengten Gud skapar i menneske rundt

oss etter å vera med på det nye som gror fram.

Gud høyrer bønn! Gud grip inn og frelser! Vi lever i ei nådetid (2.Kor.6,2). Difor må vi vera vakne og be så Guds nåde kan flyta fritt gjennom våre liv til andre menneske.

Vak og be så du finn din styrke i Herren!

Apostelen Paulus skriv i Efesarbrevet om den åndelege kampen vi står i. Han gjer det klart at vi ikkje strir mot menneske og ikkje skal vera mot nokon andre menneske for Jesus har brote ned alle skilje for å gjera oss til eitt. Det er ein åndeleg kamp vi står i. Saman med alle andre som trur på Jesus Kristus kjempar vi mot mørkrets vonde krefter og deira påverknad på enkeltpersonar og i samfunnet. Menneskeleg styrke og kløkt er ikkje tilstrekkeleg i denne kampen.

Difor seier apostelen at vi må finna vår styrke i Herren og i hans veldige kraft. Den veldige makt og styrke som Gud demonstrerte på Jesus Kristus då han reiste han opp frå dei døde er til vårt rådvelde (Ef.1,19-20). Denne krafta garanterer sigeren vår!

Jesus har alt overvunne djevelen og alt hans velde og stilt han fram til spott og spe då han triumferte over han på krossen! Difor kjempar vi ikkje for å vinna siger, vår oppgåve er berre å verta ståande i det fullførte frelsesverket. Då kan vi gjera motstand og verta ståande etter å ha overvunne alt!

Det er nødvendig for oss saman å ta på oss Guds fulle rustning. Gud har gjeve oss alt vi treng for å møte alle stoder og utfordringar på ein guddommeleg måte! Sanning, rettferd, fred, tru, frelse og Guds ord gjev oss fullt vern mot alle fiendens lumske åtak og hjelper oss å slå tilbake alle angrep.

Apostelen Paulus seier at det er ved å vera vakne og uthaldande i bønn i Anden for alle dei heilage at vi kan verta ståande, så vi kan gjera motstand og vinna over alle fiendens lumske åtak! Når vi vakar og ber, vil vi verta sterke i Herren og hans veldige kraft som er

tilgjengeleg for alle som trur!

Vak og be og takka Gud!

I Kolossarbrevet 4,2 seier apostelen Paulus at vi må vera vedhaldande i bønn. Det nyttar ikkje med skipperetak, vi må halda ut i bønn og gjera oss flid i bønnearbeidet! Vi må vera vakne med augo vidopne i takksem! Å takka Gud hjelper oss å vaka og vera uthaldande i bønn.

Takka for Guds nåde, godleik og miskunn mot deg kvar einaste dag.

Takka Gud for hans fullkomne frelse i Jesus Kristus.

Takka for den fred som overgår alt vit!

Takka for lækjedom og helse i Jesu Kristi sår!

Takka for kvar ny nådedag du får!

Takka Gud for alle menneske du møter!

Takka for Guds trufaste nærvær og hjelp i alle stoder.

Takka for Guds ufattelege store kjærleik til alle menneske!

Når du med vidopne auge og med takk i hjarta går ut i kvardagen, vil du oppdaga mange høve til å formidla Guds nåde til menneske du møter. Takken i hjarta ditt vil vera ein dørøpna for deg til å dela Guds kjærleik og godleik med andre!

Når du vakar og ber og takkar Gud, mister dei vonde kreftene si påverknad og makt og Guds rike går fram i din kvardag der du er!

Tekst: Erling Thu

"Vi kan ved hjelp av Den Heilage Ande ta samfunnet på pulsen og forstå kva som er den verkelege stoda utan å verta lurt av ytre velstand eller fattigdom. Difor må vi vera vakne og be så vi kan sjå folket med Guds auge..."

Våk og se!

Vi inviterer noen på middag som vi ønsker å bruke mer tid sammen med. Like før de skal komme etter avtalen ringer de for å fortelle at de har fått uventet besøk og må bli hjemme. Tilfeldig?

Et ektepar som har slitt i ekteskapet, har meldt seg på ekteskapskurs. Folk i menigheten har tilbudt seg å passe barna. Uka før ekteskapskurset velger den ene parten å ta ut separasjon fordi han mener det ikke er håp for dem. Tilfeldig?

En nabo som har vist interesse for evangeliet, blir invitert på et Alpha-kurs. Han takker ja, men må like før oppstart melde avbud fordi det kolliderer med aktiviteter på jobben. Tilfeldig?

Isamtale med et ektepar som hadde det vanskelig i ekteskapet, kom det fram at de og barna var engasjerte i så mange ting at de sjelden hadde tid til å sette seg ned og evaluere livet sitt og ha åndelig fellesskap. De så ikke at et av barna mer og mer kom på avstand fra Gud og venner i menigheten.

Dette er eksempler på det vi kaller for omstendigheter. Omstendigheter ser så naturlige ut. Ting bare skjer, og vi blir flinke til å tilpasse oss og gjøre det beste ut av det. Alt for ofte betyr det å finne seg i ting som er i strid med Guds vilje, men som i øyeblikket ser enklest ut. Mange av dagens gjøremål blir en reaksjon på hva som skjer rundt oss. Ytre press fra jobb, familie og skole kommer og vil ta oppmerksomhet, tid og retning i livet vårt. Tempoet i samfunnet rundt oss gjør at vi blir dratt inn i en strøm av aktiviteter som ofte ikke skaper noe av varig verdi.

Spørsmålet blir: Er disse omstendighetene tilfeldigheter, Guds vilje eller angrep fra satan?

Bibelen utfordrer oss til å være våkne. Da Jesus talte med disiplene like før korsfestelsen gjentok han (Matt.24 + 25) flere ganger: "Vær våkne!". Det samme ser vi i Johannes Åpenbaring der Jesus sier til de ulike menighetene (Åp. 2-3); "Den som har ører å høre med, hør hva Ånden sier til menighetene"

Hva vil det si å være våken?

1. Å være våken er å følge med.

I militæret hadde vi vakt på omgang. Stakkars den som sovnet på fyringsvakt under øvelsen i vinterkulden. Han fikk gjennomgå fra de andre soldatene. Hvis noen sovnet på sin vakt, kom kulden og ødela nattesøvnen for alle de andre også. Når Gud taler til oss, er vi raske med å gi respons og gir akt på det. Vi strir i tråd med det profetiske ordet, og lar ikke ordet fra Herren støve ned i en krok (1.Tim.1,18). Vi justerer livene våre i tråd med det Gud taler til oss. Det å bare høre ordet uten å handle på det, er å leve i selvbedrag (Jak.1,22). Når vi handler på det Guds ord sier, bygger

vi en grunnvoll i livene våre som tåler press og motstand (Matt.7,24-25).

2. Å være våken er å gi en rett respons på det som skjer

Når det skjer ting som ødelegger planene du har, stopp opp og spør: Hva betyr dette? Hva er min reaksjon på det som skjer? Hvordan fremme Guds vilje i denne situasjonen?

Vi skal ikke bli reaktive og la omstendigheter ta styringen. Ta tilbake initiativet i ditt eget liv. Ikke la deg distrahere og miste målet av synet for barna dine, ekteskapet, menigheten osv.

Som kristne er vi kalt til å leve i tro (Rom.1,17). Den som lever i tro forandrer omstendigheter og taler imot hindringer (Mark.11,22-26). I lignelsen om såmannen, (Matt.13,1-9 + 18-23), sier Jesus at alltid når Guds ord blir forkynt, vil satan prøve å stjele ordet. Det innebærer at det alltid er kamp der Guds ord blir forkynt. Derfor trenger vi å være klare til å kjempe for det Gud har talt. Hvis vi har en innstilling at vi ønsker mest mulig komfort og hygge, vil vi bli et lett bytte for angrep fra fienden.

3. Å være våken er å se framover og tenke langsiktig

Hva sår du inn i barna dine, hva tillater du å gro opp i familien? I høst har det vært en diskusjon om Halloween. Barn går rundt i masker og kostymer som kan skremme folk i fullt dagslys, og noen foreldre synes det er artig. Aldersgrenser på filmer blir oversett av foreldre, og de finner unnskyldninger for det. Når barna i neste omgang blir mørkeredde og aggressive, ser de ikke sammenhengen. Vi høster det vi sår (Gal.6,7). Det gjelder på godt og vondt på alle livets områder.

4. Å være våken er å ta tid til å tenke

Travelheten har den effekten at det tar fra deg våkenheten, og du følger vaner og går i gamle spor. Det å sette seg ned og tenke over livet ditt, hvor du er på vei, hva som har skjedd og hvorfor, gjør deg i stand til å beholde styringen i livet ditt. For hver dag Gud skapte, så han

på det han hadde gjort og evaluerte det. Han var fornøyd med det han så, og gikk videre i arbeidet.

5. Å være våken er å se bak fasaden og se i det usynlige

I 2. Kong.6,8- er det en spennende historie om hvordan kongen i Syria var i krig med Israel. Men Israel hadde en profet, Elisja, som hørte fra Gud. Uansett hva slags strategi kongen i Syria valgte, viste Elisja hva han hadde fore. Løsningen for Syrerkongen ble å få tak i Elisja. Han omringet ham med mange soldater, og tjenestegutten til profeten ble redd da han oppdaget alle soldatene. Elisja ba om at Gud skulle åpne øynene til tjenestegutten slik at han kunne se inn i det usynlige. Da oppdaget han Guds hær som stod rundt og beskyttet profeten. Elisja bad til Gud, og den syriske hæren ble drevet på flukt.

Denne historien viser oss hvordan en rett forståelse av ting er mer enn det vi ser med våre naturlige øyne. Vi lever i en verden der en forsøker å forklare alt ut fra det som skjer i det naturlige. Skoler, universiteter og media formidler et verdensbilde der alt annet enn det som kan forklares og forstås menneskelig er eventyr og fantasi. Det har ingenting med virkeligheten å gjøre.

Som kristne vet vi bedre. Gud er ånd. Han skapte ved sitt ord (Sal.33,6). Verden opprettholdes ved hans ord. Alt vi ser har sitt opphav i det usynlige (Hebr.11,3). Det betyr ikke at vi skal se etter demoner i alle ting. En bibelsk virkelighetsforståelse gjør oss hele og sunne, slik at vi blir i stand til å bedømme ting (Rom.12,2, Fil.18-10).

Dette gjør oss våkne slik at vi ikke blir lurt av det vi møter i hverdagen (Matt.26,41, Efes.6,18). Vi forstår at vi har en åndelig kamp mot satan, og blir ikke lurt av hans manipulering (1.Pet.5,8-9).

6. Å være våken er å be

Jesus snakker om å våke og be som to sider av samme sak. Bønn er et åndelig arbeid som setter sterke krefter i sving. (Jfr. Elia i Jakob 5,16-18). Det å be er å samarbeide med Gud og se at Hans vilje skjer på jorda (Luk.11,2), det endrer det åndelige klimaet og fremmer Guds rike. Samtidig skjer det noe med oss når vi ber. Vi blir mer våre for Den Hellige Ånd, vi hører fra Gud, vi ser på omstendigheter med rett perspektiv, og vi blir styrket til å stå imot motløshet

og frykt, som er djevelens mest brukte våpen mot Guds folk.

7. Å være våken er å leve i Den Hellige Ånd

I Efes.2,1-3 sier Paulus at det å være ledet av sine naturlige tanker er å være ledet av satan. Det er sterke ord, og det eneste alternativet er å være ledet av Gud Ånd. Rom.8,14 sier at de som drives av Guds Ånd, de er Guds barn. Vi er korsfestet med Jesus, vi lever ikke lengre selv. Vi lever med Jesus som Herre, og har fått Den Hellige Ånd som en drivkraft i oss. Vi er ferdige med å være ytrestyrt, vi er ledet av våre hjerter der Ånden bor.

Vær full av Den Hellige Ånd

I Efes.2,1-3 sier Paulus bl.a. å være styrt

av sine egne tanker er en måte å la djevelen ha styring i livet vårt på. Guds medisiner er å være styrt av Ånden (Gal.5,16). Gud kommer alltid med svaret framfor å fokusere på problemene. Det å utvikle et nært fellesskap med Den Hellige Ånd er den måten vi kan leve et sunt kristenliv på. Den Hellige Ånd er en kilde som vi stadig kan øse av. Da lever vi i en stadig fornyelse av sinnet slik at vi kan leve i Guds fullkomne vilje (Rom.12,2).

Tekst: Terje Dahle

Fra bønnenes spennende verden

Johnny satt skrevs over bønnesvaret han nettopp hadde fått. "Dette er en gave fra Gud", sier han med et stort smil. "Han har bedt daglig om denne motorsykkelen i tre år og to måneder", skyter James inn. Da protesterer Johnny: "Nei det stemmer ikke helt, jeg bad i to måneder og siden har jeg takket Gud hver eneste dag i tre år for denne gaven. Nå er den her"!

Johnny er en av evangelistene som reiser opp i fjellet for å gi evangeliet til fem landsbyer i området. Det er allerede en livskraftig menighet oppe i fjellene på Mindanao. Jeg merket meg kommentarene om Johnnys bønneliv. Guds godhet stråler ut av ham. Det er ikke vanskelig å forstå at det er ham de tilkaller i landsbyene når de trenger hjelp. Nå slipper han å leie transport for å bringe Guds hjelp til mennesker. Jeg tenker på den gangen Johnny ble tilkalt for å be for en eldre mann som var alvorlig syk. Mannen hadde et stort åpent sår på magen slik at innvollene var synlig. I sin smerte hadde han stivnet med armene og beina bøyd opp i luften. Johnny legger hendene på mannen og ber til Gud for ham. Da gror såret sammen mens armer og bein får ny styrke og førlighet. Mannen står opp fullstendig helbredet. Det er klart at evangeliet om Guds rike fant grobunn i hjertene til dem som var vitner til dette.

En annen gang blir Johnny tilkalt fordi en mann er blitt skutt i skulderen og har et stort sår der kulen kom ut. Under forbønnen gror sårene og mannen er helbredet. Arrene han viser oss

er synlige spor etter Guds mirakuløse inngripen.

Når jeg spør om Johnny kan lære oss mer om bønn, blir han først usikker. Han hadde kommet for å lære fra den tilreisende apostelen, men akkurat nå var det apostelen som lengtet etter å lære fra ham om dette fortrolige livet med Gud. Han tar utfordringen på strak arm. Han forteller om en dag han leste i Bibelen og Gud talte til ham fra Matt.6,33 om å søke først Guds rike.

Gud utfordret ham på å anvende dette verset konkret i sitt eget liv ved å begynne hver dag med bønn og Guds ord. "Etter dette begynte jeg å bruke tid i bønn hver morgen", smiler Johnny. Forestillingen som formes i mine tanker om et kvarters andaktsliv, er i ferd med å bli ettertrykkelig knust i det Johnny fortsetter å undervise oss der vi sitter.

"Du vet at Gud taler i sitt ord om

tiende og gaver", sier Johnny. "Tinden hører Herren til, så jeg synes det er rimelig å gi Gud de 2,4 timene for døgnnet som tienden utgjør. Så legger jeg til en times "gave" slik at jeg bruker 3,5 timer med bønn og Guds ord hver dag".

"Johnny legger hendene på mannen og ber til Gud for ham. Da gror såret sammen mens armer og bein får ny styrke og førlighet..."

Apostelen har fått noe å tenke på mens Johnny fortsetter å fortelle om bønnestundene. Hvordan han ber daglig om at han og konen skal være i sentrum av Guds vilje. Videre ber han for menigheten og de ufrelste i byene der han arbeider. Han ber

for Guds rikes utbredelse i forskjellige nasjoner. Spesielt ber han for Norge og menighetene han kjenner der. Jeg kjenner en takknemlighet i mitt hjerte da han ser meg inn i øynene og sier: "Jeg ber for deg hver eneste dag, og det vil jeg fortsette med til Jesus kommer tilbake". Hvilken samarbeidspartner! For et privilegium at Gud knytter sammen sin

menighet på kryss og tvers over hele jorden.

Guds ord viser oss den samme veien som Johnny beskrev for oss. Det viktigste av alt er å ha tid med Jesus så vi vet hva han ønsker. Jesus levde selv i dette avhengighetsforholdet til sin far mens han vandret på jord. Han brukte mye tid i bønn. Han gjorde ingen ting uten det han så sin far gjøre.

Jesus kom en dag inn i en landsby¹. En kvinne som het Marta ønsket Jesus hjertelig velkommen i sitt hjem. Lukas forteller oss at hennes søster, Maria satt seg ved Jesu føtter og "hengte" seg på hvert ord han sa. Det var tydelig at

Jesus hadde ting på hjertet, men Marta ble forstyrret av alt hun skulle gjøre på kjøkkenet. Hun var travelt opptatt med å lage en middag Jesus aldri hadde bedt om. Etter en stund bryter Marta inn og sier: "Mester, bryr du deg ikke om at Maria har overgitt hele kjøkkenarbeidet til meg? Be henne gi meg en hånd." Jesu svar er avslørende: "Kjære Marta, du stresser for mye og sliter deg ut på ingenting." Når vi driver med det Jesus ikke har bedt om, regnes det for "ingenting", uansett hvor viktig vi synes det er. Så fortsetter Jesus: "Bare en ting er nødvendig og Maria har valgt det rette. Det skal ikke taes fra henne!" Jesus lærer oss at før vi gjør noe annet, er det nødvendig å bruke tid med ham i ordet og bønn. Vi trenger å stemme instrumentet før vi spiller.

Tid for Jesu føtter blir aldri en erstatning for å gjøre det arbeidet som trengs, men det kommer før alt annet. Den som står tidlig opp for å bruke tid med Herren, vil også være en "arbeidsmaur" i hverdagen. Latskap vil ikke få plass hos den som gjør det "ene nødvendige" først. Bibelen sier at den flittige finner arbeidet frigjørende, mens den late føler det trykkende og tungt². Et latmannsliv et tomt liv, mens "mr. tidlig oppe" får jobben gjort.

Det er interessant å legge merke til hvor selvopptatt Marta blir i situasjonen som oppstår. Hun er misfornøyd med sin søster fordi hun ikke hjelper henne. Når vi hopper over det Jesus kalte "det

ene nødvendige" og engasjerer oss i det vi mener er viktig, men som Jesus ikke har bedt om, blir vi alltid selvopptatte. Det fører til "gnisninger" med andre kristne. Vi føler gjerne et ansvar for å sette dem på plass. Vi blir kritisk til andre og om vi er riktig fromme, ber vi Jesus om å irettesette dem. De fleste tar oppgaven selv.

Jeg tror Johnny har funnet en nøkkel.

Da de troendes far innførte prinsippet om tienden, var det tienden av alt. Herren lengter etter tid sammen med oss i sitt ord og bønn. Hvorfor begrense tienden til å handle bare om penger når vi også har gleden av å gi han mer av

"Tid for Jesu føtter blir aldri en erstatning for å gjøre det arbeidet som trengs, men det kommer før alt annet..."

vår dyrebare tid?

De troendes far viste oss hvordan vi skal sette Gud først i vårt liv. I møte med Melkisedek³ ble Abraham velsignet og gav ham tienden av alt. Tienden ble ikke innført som et påbud, selv om det selvsagt ble stadfestet i loven. Tienden ble innført for å hjelpe oss til alltid å sette Gud først. Selvsagt kan tiden vi bruker med Herren deles opp i flere porsjoner utover døgnet. Å bruke tienden av min tid i Guds Ord og bønn kan være et mål å strekke seg etter. Hver enkelt må finne sin egen vei. Maria valgte den gode del. Hun begynte ved Jesu føtter før hun gjorde noe annet. Jeg vil la "ordet fra hans munn" være utgangspunktet for det jeg gjør hver dag. Herrens tjenere opp gjennom historien var alle personer som hadde lært den samme hemmeligheten som Maria. Den er fremdeles kalt "den gode del"!

Tekst: Noralv Askeland

1 Luk.10,38-42

2 Ordspr.12,24

3 1.Mos.14,18-20

Bønn – vår største mulighet

Noen har sagt at bønn er den største mulighet som noensinne er gitt mennesker i Kristus.

Hvis det er sant, er det lett å forstå hvorfor det skulle finnes fiender som stiller seg i veien for vårt bønneliv.

Det er lett å forstå hvorfor Motstanderen gjør det til sin oppgave å sørge for at bønnelivet hos den enkelte, og hos menigheten, ikke blir effektivt.

Satan ville ikke være en god general, han ville ikke være mye av en strateg, hvis han ikke gikk inn for å ødelegge bønnelivet vårt.

En menighet er så sterk som dens bønneliv.

De menn og kvinner som lærer hemmelighetene i det å berøre Guds trone, å få Guds oppmerksomhet, blir farlige for mørkets hær.

Den skotske reformatoren, John Knox, stod alene da han sloss mot den katolske Maria Stuart. Hun fryktet ham mer en verdens samlede hærstyrker.

Martin Luthers bønner fødte fram reformasjonen.

Hans innsikt i og erfaring med det å bli født på ny, ville ikke vært nok til den mektige omveltningen i Tyskland, hadde det ikke vært for mannens bønneliv.

Når John Knox ropte "Gi meg Skotland ellers dør jeg", og når Martin Luther sa, "Jeg vil ikke slippe deg, Gud, før du gir meg Tyskland", hørte Gud dem!

Og Gud er like lett å nå, nå som tidligere. Problemet er ikke utdanning, men det å kjenne dine rettigheter og dine privilegier, for så å våge å stige inn i tronsalen og stå ansikt til ansikt med Gud og bære fram verdens behov.

"In his presence" E.W.Kenyon (Kenyon's gospel publ. Society, inc, 1969), side 6

Kampen vi står i

Som kristne står vi i en kamp. Kampen er helt enkelt den ondes arbeid for å redusere vår verden til det vi kan se med øynene, høre med ørene, smake og føle og registrere med våre naturlige sanser. Og altfor mange har fienden uskadeliggjort ved å lure inn i et verdensbilde som bare har plass for det mennesker oppfatter som naturlig. En lever i en virkelighet med naturlige forklaringer på alt som skjer, og alt som ikke skjer. Men da er vi fanget og lurt og den onde har vunnet en stor seier. Vi trenger å være våkne for den usynlige verden. Vi trenger å våke og be.

Efeserbrevet forteller oss mye om den usynlige verden og om kampen vi står i. Det er her vi blant annet finner det berømte avsnittet om Guds fulle rustning¹. Og selv om det avsnittet innledes med ordene "Til slutt" (NB88: "For øvrig") er ikke dette noe løsevev tillegg som Paulus i forbifarten la til resten av undervisningen. Nei, det er tvert imot oppsummeringen av alt han har skrevet tidligere i brevet. Innledningen bør heller leses slik; "Til sist nå, når vi nå har sett hvordan alle ting er, må dere ta på Guds fulle rustning."² På den måten vil vi se brevet i sin helhet i rett perspektiv og forstå den åndelige kampen vi lever i. La meg her bare peke på fire sider ved rustningen:

1. Rustningen er en felles utrustning. Alt for mange tar Paulus' undervisning personlig og individualistisk og gjør det hele til deres personlige kamp mot makter og myndigheter. Men det er ikke det det handler om. Paulus sier at dette er noe dere skal gjøre, det er for oss sammen, som Guds folk og Guds hær.

2. Paulus omtaler den som Guds rustning. Det første han sier er "Bli sterke i Herren, i Hans veldige kraft". Det handler altså om Hans rustning og Hans kraft.³

3. Tre ganger gjentar Paulus oppfordringen om å stå. Stå i mot angrepene, gjøre motstand, vinne over alt og bli stående. Det handler altså om å stå fast i en seier som alt er vunnet. Ikke selv å kave og slå en stor og mektig fiende, men å stå fast i en seier som alt er vunnet!

4. Et annet uttrykk som går igjen er å ta. Det den aktive delen som vi skal gjøre; ta Guds fulle rustning på⁴, ta (grip) framfor alt troens skjold⁵, ta frelsens hjelm⁶.

Og alt dette har med å våke og å holde ut i bønn. I The Message-oversettelsen finner du disse uttrykkene i Jesaja 43; "be alert", "be present". Vær våken, vær nærværende så du kan se det Gud gjør.

Den usynlige verden

Vi finner uttrykk som "det himmelske", "himmelen" og "himmelrommet" gjentatte ganger i Efeserbrevet. Egentlig er det det samme grunntekstordet som oversettes forskjellig. Vi får lettere tak i hva dette handler om hvis vi erstatter alle disse ordene med "den usynlige verden". Og som vi har sett på i innledningen, er vi både lurt og fanget hvis vår verden bare er det synlige og det natur-

lige. Guds område omfatter både "himmel" og "jord", eller "det usynlige" og "det synlige", og vi er hans representanter i begge sfærer.

"Og så gav Gud ham, som hodet og herre over alt, til menigheten. Det betyr at menigheten er en plass hvor Jesus fortsetter å fylle og fylle, slik at hele universet skal bli full av Guds herlighet..."

Gud taler og åpenbarer seg gjennom det synlige. Hele skaperverket taler. Les Salme 19, hvor Gud taler til oss fra solen står opp til solen går ned. Eller i Jesaja hvor det står at åpenbaring flyter i fra Gud og at det er hans ord som opplyser oss. Vi lever av hvert ord som går ut fra hans munn. Fordi vi er blitt blindet og lurt til å bare operere

på det naturlige planet får vi ofte ikke tak i hva Gud gjør og sier.

Guds plan

I Ef. 6:10-20 finner vi altså konklusjonen på Efeserbrevet som sier at vi står i en kamp. Men brevet starter på en annen tone. Innledningen i kapittel 1 er en vidunderlig lovsang til Gud for hans evige plan og hensikt. På gresk er versene 3 til 14 en eneste lang setning, hvor tre avsnitt er fremhevet på en spesiell måte. Det er for det første at Gud har velsignet oss med all åndens velsignelse. Det er noe Gud har gjort i Kristus og i den usynlige verden. For det andre har Gud på for hånden bestemt at vi skulle få barnekår. Det var han som valgte oss og inkluderte oss i sin evige plan. Vi nyter privilegiet av å være utvalgt og elsket av Ham! Og det tredje er at Gud har kunngjort oss sin evige plan og hensikt. Denne planen, sier Paulus, er å samle alt i den usynlige verden og i den synlige verden under Jesu Kristi styre. Og allerede har Paulus nevnt den usynlige verden to ganger.

Derfor takker og ber jeg til Gud for dere, sier Paulus. I kapittel 6 sier han "våk og be, be for alle de hellige", og

her demonstrerer Paulus selv det han underviser. Etter å ha fortalt om Guds plan og evige hensikt takker han, og ber om at vi skal få den Ånd som gir visdom og åpenbaring så vi kan lære Gud å kjenne. At Gud skal åpne våre hjerters øyne så vi forstår det håpet vi er kalt til, at vi kan forstå hvor rik arven er, at vi kan forstå hvor stor hans kraft er for oss som tror, den kraft som i det sjette kapittelet oppfordrer oss til å finne vår styrke i: "bli sterkere i Herren, i hans veldige kraft"!

Jesus er Herre

Hele Ef.1:18 til 2:10 hører sammen og er en skildring av Guds kraft som er for oss. Det skal ikke være noen tvil om hvem det er som kommer til å vinne og hva utfallet av kampen vi står i, blir. Med denne veldige makt og styrke reiste han Kristus opp fra de døde. Med denne veldige makt og styrke satte Gud ham ved sin høyre hånd i det himmelske, i den usynlige verden, over alle makter, alt herredømme, alt velde, alle høvdinger og hvert navn som kan nevnes. Han satte Jesus over alt!

Så gjorde denne veldige kraften Jesus til hode, det vil si Herre, over

alt. Og så gav Gud ham, som hodet og herre over alt, til menigheten. Det betyr at menigheten er en plass hvor Jesus fortsetter å fylle og fylle, slik at hele universet skal bli full av Guds herlighet.

Innledningen til det andre kapittelet er en fortsettelse av utlegningen om Guds kraft; "Og dere var en gang døde på grunn av deres misgjerninger og synder." Paulus beskriver hvordan vi levde før, på den nåværende verdens vis, ledet av høvdingen i luftens rike, det er den nære usynlige verden. Og vi lot oss lede av den ånd som nå virker i de ulydige. Vi gjorde det vi hadde lyst til og fulgte våre egne tanker. Det vil si at vi levde et helt

naturlig menneskelig liv. Vi var styrt av naturlig menneskelige tanker, som vi trodde var våre egen fornuft, og hadde

egne fornuftige forklaringer på alt vi gjorde. Men Paulus sier at vi var manipulerte. Vi var styrt av krefter i den usynlige verden.

Men den veldige kraften som reiste Jesus opp fra de døde, gjorde også oss levende! Gud reiste oss opp fra døden med Kristus Jesus og satte oss i det himmelske, i den usynlige

verden, med Ham. Slik skulle vi styre og råde med ham og være med på å se alt synlig og usynlig komme under Jesus herredømme. Dette gjorde Gud for å vise sin overstrømmende rikdom på nåde og godhet i mot oss. Og han gjorde

"Gud reiste oss opp fra døden med Kristus Jesus og satte oss i det himmelske, i den usynlige verden, med Ham. Slik skulle vi styre og råde med ham og være med på å se alt synlig og usynlig komme under Jesus herredømme..."

oss til sine mesterverk, skapt til gode gjerninger som ligger ferdige for oss til å gå inn i.

Menigheten

Vi som før var hedninger og langt borte fra Gud er nå blitt medborgere med de hellige. Vi er forsonet, med Gud og med hans folk. Og bygd på apostel og profetgrunnvollen, er vi blitt et tempel for den Hellige Ånd og en bolig for Gud i Ånden. Kristi hemmelighet er så ufattelig stor og Guds frelsesplan er så vidunderlig; hedningene er medarvinger, hedningene hører til i det samme legemet, hedningene har del i løftene i evangeliet. Og nå vil Gud kunngjøre sin mangefargede visdom gjennom menigheten. Tidligere har han sagt at Gud ville vise på oss hvor god han er og hvor stor hans nåde er. Nå er det gjennom menigheten han vil vise sin mangefargede visdom for maktene og herredømmene i det himmelske, det usynlige. Dette var Guds evige plan; ikke bare en menighet som er til for den synlige verden, men som også tjener ham i den usynlige verden. Derfor er det viktig å forstå Paulus' undervisning om kvinnene som skal dekke til hodet i forbindelse med bønn og profeti. Dette må sees i sammenheng med Ef.3:9-11. Da kan vi forstå at det har med å gjøre at Gud ønsker å vise fram sin visdom og plan i den usynlige verden. Gjennom noe synlig så skjer det noe i den usynlige verden, når det blir praktisert på en rett måte.

Derfor bøyer jeg mine knær, sier Paulus igjen. Og det han ber om her er styrke for det indre menneske, så vi ved tro kan leve Kristus-livet ut i fra hjertet, så vi kan være rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. Da skal vi sammen med alle de hellige, ikke hver for oss, men sammen med alle de hellige fatte og kjenne hele Kristi kjærlighet, som overgår all forstand. Slik at vi kan bli fylte med all Guds fylde. Dette ordet går igjen, fylt. Legg merke til det første som

sies om menigheten; "fylt av ham", og her kommer det igjen; så vi kan bli fylt av hele Guds fylde. Og Gud kan gjøre så mye mer enn vi kan be om og drømme om eller tenke ut, fordi denne kraften som er virksom i mellom oss. Det er ingen grense for hva Gud kan gjøre i blant oss.

Liv som er verdig kallet

Som en konsekvens av åpenbaringen Paulus deler med oss i de tre første kapitlene i Efeserbrevet, kommer foranningen i de tre neste kapitlene; lev et liv som er verdig det kallet dere har fått. Lev ut evangeliet om forsoning og enhet og harmoni i Kristus, slik at det kan merkes både i det synlige og i det usynlige verden. I Ef.1:6, 12 og 14 står det at vi er kalt til å være til pris og ære for hans herlighet. Det betyr at Guds herlighet skal bli æret gjennom måten vi er og lever på. Derfor ber Paulus oss legge vinn på visse ting:

Enhet

For å vinne den åndelige kampen er enhet absolutt livsnødvendig. Splid og strid, splittelse og oppdeling kommer fra den onde, mens fred og samhold, harmoni og enhet kommer fra Gud. Det er veldig enkelt. For oss er det å legge vinn på å være ett i ånden. Det er noe vi skal ta vare på. Å legge vinn på, er vårt ansvar og vårt initiativ, men Åndens enhet er noe Gud har gitt oss.

"For å vinne den åndelige kampen er enhet absolutt livsnødvendig..."

Bli fylt av Kristus

Kristus kom ned til jorden og steg opp igjen "over alle himler", igjen over alt i den usynlige verden. Og han gjorde det for å fylle alt. Og hvor eller hva er det han fyller? Jo, først og fremst hans legeme, som er fylt av Ham som fyller alt i alle, for i gjennom sitt legeme å fylle alle ting. Og når han gav sine gaver, apostler, profeter,

hyrder, evangelister og lærere, var det for å utruste og bringe til modenhet menigheten, så vi kunne få del i hele Kristi fylde. Det er det det handler om – å bli fylt av Kristus.

Legg av og kle på

Derfor må vi ikke lengre leve som hedningene. Vi skal ikke på noen måte har noe med dette gamle livet å gjøre. Vi lever i en stadig fornyelse. Det har med å legge av det gamle og ikle oss det nye mennesket. Paulus sier legg av løggen og kle på dere sannhet. Legg av sinne og stridighet, men kle på dere tilgivelse og kjærlighet. Legg av egoisme og kle på dere en natur av å gi. Legg av stygt snakk og kle på dere godhet, medfølelse og takk til Gud. I alle ting, finn ut hva som er til behag for Gud. Grip dagen, grip øyeblikket. Vær våken, vær nærværende og bli brukt av Gud. Gjerningene ligger ferdige. Gå i det, grip det, ta det, vandre i det. Ikke la deg lure av det naturlige og de naturlige forklaringene, men lev i åpenbaring fra Gud. Våk og be.

Fulle av den Hellige Ånd

Ef. 5:18 til og med 24 er en lang setning i grunnteksten. Legg merke til at han taler her om å bli full av Ånden, men ikke av vin. Ikke bli ruset. Ikke mist kontrollen, for da gjør du bare det som er dumt. Bli heller stadig fylt av den Hellige Ånd, hele tiden. La salmer, hymner og åndelige sanger lyde i mellom dere. Vær hverandre underordnet i frykt for Kristus. De gifte kvinnene under mennene som under Herren selv, fordi mannen er hodet for kvinnen, slik Kristus er hodet for menigheten som frelser for sitt legeme. Alt dette er et resultat av å være full av den Hellige Ånd! Det er slik Hellig Ånds-folk lever.

Lev det ut!

Både livet i hjemmet, først mellom mann og kone, og så mellom foreldre og barn, og forholdene på arbeidsplassen er demonstrasjonsområder for disse åndelige realiteter vi har sett på så langt. I alle disse tingene er vi kalt til å avspeile Jesu kjærlighet. Vi er kalt til å få fram det best i ektemake og barn. Vi er kalt

til å arbeide for Herren og ikke være øyentjenere.

Et veldig sentralt område i alt Paulus nevner er måten vi snakker på. Vårt snakk er en veldig viktig del av den åndelige kampen vi står i. Hvis den onde kan få oss til å snakke om ting vi ikke skal snakke om, eller på måter vi ikke skal snakke på, har han satt oss på sidelinjen. Men fulle av den Hellige Ånd kan vi snakke på en god måte som bygger opp og som er til velsignelse.

Det er interessant at ikke en eneste gang i hele dette brevet, som handler om denne åndelige kampen, er det snakk om at vi skal si noe eller gjøre noe i forhold til den onde eller demoner eller lignende. Ikke noe sted står det slike ting, ikke en gang antydning til det! For dette handler om å være lys, og å avsløre mørket. Om å leve gode liv som demonstrerer det som er godt og sant og rent. For Gud ønsker i gjennom oss å kunngjøre og demonstrere at Jesus Kristus er Herre!

Derfor; Søk deres styrke i Herren og bli stående i det som han har gjort. Og det er det eneste det handler om. Du skal ikke storme noen veldig festningsverk eller rive ned noen herskere i det himmelse eller høvdinger i luften. De er alt beseiret og avvæpnet. Men vår oppgave er praktisk å leve ut Kristus-livet. Leve i forsoning, leve i fred, leve i tilgivelse, leve i enhet, leve i kjærlighet. I hjemmene, på arbeidsplassene, i forhold til alle de andre kristne. Tale vel, velsigne, få fram det beste i andre, oppmuntre. Da skjer det noe i den usynlige verden. Det er slik at med en gang du skrur på lyset, så skjer det noe. Mørket forsvinner. Jo flere lys vi tenner, jo mindre makt har mørket. Du kan forbanne mørket så mye du vil, det er like mørkt for det. Men tenn et lys, så mister mørket makt. Det er så enkelt. Det handler om å være lys og leve i lys. Derfor, sier Paulus; vær våkne. Våk og be!

Tekst: Erling Thu
(bearbeidet av Stein Ørnhaug)

- 1 Ef.6:10-20
- 2 NIV sier i Ef.6:10:
"Finally, be strong..."
- 3 Du finner mer om Guds rustning
i Jes.11 og 49
- 4 Ef.6:11, 13
- 5 Ef.6:16
- 6 Ef.6:17

Kallet til å be

Kallet til å be er Fars invitasjon til å være sammen med ham.

Dette er mer enn byrden av et stort behov, som så ofte er det som driver oss til forbønn. Bønn er et kjærlighetskall til å ha fellesskap med Gud. Det er egentlig det å være sammen med Far.

Det er få blant oss som virkelig har forstått at Fars hjerte lengter etter fellesskap med sine barn. Hans hjertes lengsel er årsaken til menneskets eksistens og årsaken til forsoningen. "For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den eneste..."

Det er denne kjærligheten som driver Ham til å kalle oss til bønn.

Kallet til å be er beviset på at vi kan stå i Hans nærvær. Det er beviset på at hans

rettferdiggjørelse av oss er nok for oss til å stå i Hans nærvær uten anklage eller fordømmelse.

Det betyr at vi alltid er velkomne inn i Guds tronsal.

Så få av oss som noen sinne har forstått dette! Det er barna som er sammen med sin Far.

Det er barn som kommer med glede for å være sammen med kjærlige foreldre.

Gud krever ikke tro av sine barn. Han sier ikke; "Hvis du kan tro" eller "Hvis du har tro" eller "hvis du elsker meg". Han sa det til jødene, den Brutte Pakts folk, men han sier til oss; "Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile." Dette er Fars invitasjon til sin tronsal.

"In his presence" E.W.Kenyon (Kenyon's gospel publ. Society, inc, 1969), side 6

Demoner eller dårlig luft?

Det er ikke åndelige forklaringer på alt som skjer, men det er ikke bare rasjonelle heller.

Hun hadde vært frelst i over et halvt år, trofast og ivrig i menigheten fra første dag. Nå hadde hun reist på ferie til utlandet, og meldingene hun sendte var urovekkende. Hun hadde møtt en "spennende", ung og kjekk gutt på sin egen alder, med så mange "fine synspunkter". I lys av hans New Age tanker, hadde hun oppdaget at hun tenkte altfor lite selvstendig. Når hun var sammen med ham, følte hun seg fri og glad.

Bønnekamp

Vi ba for henne mens hun var på ferie, men det var først da hun kom hjem at vi forsto hvilket grep den onde hadde fått på tankene hennes. Hver gang det var en samling i menigheten, hadde hun noe annet "viktig" å gjøre, og hun virket lukket når de kristne vennene tok kontakt med henne.

Da var det at noen av ungdommene i menigheten gikk til aksjon. De ba og fastet, og ropte til Gud om redning for jenta. Etter flere dager med intens bønnekamp, tok ei av jentene kontakt og fikk henne med seg på ungdomsmøte i menigheten. Under forkynnelsen av Guds Ord skjedde det noe.

Da møtet var ferdig, satte hun ord på det selv: "Jeg skjønner ikke åssen jeg har tenkt i det siste. I kveld ble alt så klart for meg, og jeg ser at jeg har latt meg lure."

"Det som skjer, det skjer"

Den unge jenta, er en sterk kristen i dag. Jeg er imidlertid overbevist om at hvis ikke noen hadde gått inn i en bønnekamp for henne akkurat da, hadde hun ikke levd med Jesus nå. Hvor mange ganger har vi ikke sett folk gli bort fra menigheten, og vi har bare latt det skje? Vår tendens er å finne naturlige forklaringer, trekke på skuldrene og si at det var trist at det skjedde. "Det som

skjer, det skjer, jeg kan ikke si deg mer", het det i en gammel slager. Den onde bruker de samme enkle metodene igjen og igjen, og likevel lykkes han så altfor ofte, fordi vi som sitter med våpnene, ikke bruker dem. – Enten fordi vi er for opptatt med vårt eget til å gå inn i kamp for andre eller fordi vi ikke skjønner hva som skjer.

Himmelrommet og sinnet

Bibelen viser at vi har kamp mot åndsmaktene i himmelrommet¹, men gjør det samtidig klart at det disse åndsmaktene gjør, er å forblinde folks sinn². Hvordan? Gjennom festningsverk av tanker og idéer som reiser seg mot kunnskapen om Gud³. Som kristne har vi fått våpen som kan rive ned disse tankebygningene⁴. Kampen mot åndsmaktene i himmelrommet utkjemperes i menneskers sinn.

Forbønn

En gang forklarte Jesus for Peter hvordan forbønn kan overvinne den ondes angrep på tankene:

"Simon, Simon! Satan har krevd å få sikte dere som hvete. Men jeg bad for deg at din tro ikke måtte svikte. Og når du igjen vender om, da skal du styrke dine brødre."⁵ Bønn er et mektig våpen.⁶ Når vi kommer i direkte konfrontasjon med demoner eller det er tydelig at mennesker er demonisert, befaler vi demonene å forsvinne, slik Jesus og de første apostler gjorde.⁷ Det er imidlertid ikke noe undervisning eller eksempler i Bibelen som viser at vi skal snakke til demonene i lufthimmelen. Guds Ord viser oss at kampen utkjemperes i bønn til Gud.⁸

Åndens sverd

Flere av elementene i Guds fulle rust-

ning, som vi skal ta på oss i bønn, har med bruken av Guds Ord å gjøre⁹. Åndens sverd, som vi skal "ta", er Guds Ord¹⁰. Vi ser mange eksempler, blant annet i Apostlenes Gjerninger, på hvordan salva forkynnelse av Guds Ord virker på menneskehjertene.¹¹ På pinsedag stakk det dem i hjertet da Peter, sammen

med de elleve, forkynte evangeliet om Jesus.¹² Det er trolig også forkynnelsen av evangeliet Paulus sikter til når han skriver om våre våpen som er mektige for Gud til å ta tanker til fange.¹³ "For Guds ord er levende og virkekraftig og skarpe- re enn noe tveegget sverd. Det trenger igjennom til det kløver sjel

og ånd, marg og ben, og dømmer hjertets tanker og planer."¹⁴

Profetisk tale

I korinterbrevet forklarer Paulus hva ord inspirert av Guds Ånd kan gjøre med et naturlig menneskes sinn: "Men hvis en av disse kommer inn og alle taler profetisk, da vil han kjenne seg avslørt og dømt av alle; hans innerste tanker kommer for dagen. Han vil falle ned med ansiktet mot jorden, tilbe Gud og bekjenne: "Gud er sannelig blant dere!"¹⁵

Grøfter på begge sider

Det er lett å gå i enten den ene eller den andre grøfta; bli for rasjonell eller overfokusert på åndsmakter. Herren vil gi oss en åndelig balanse, sånn at vi ikke er naive og uvitende om den ondes virksomhet¹⁶, men heller ikke ser etter åndelige forklaringer på alt. Vår tendens i vesten er å tro at alt har en rasjonell forklaring, mens i andre deler av verden, går man i den andre grøfta.

"Det er imidlertid ikke noe undervisning eller eksempler i Bibelen som viser at vi skal snakke til demonene i lufthimmelen. Guds Ord viser oss at kampen utkjemperes i bønn til Gud⁸ ..."

Hekser som biter folk bak

I boka "Discpling Nations" forteller Darrow Miller en historie om en sykepleier som jobbet for fredskorpset i et misjonshospital i Sierra Leone. Hun hadde nettopp fullført undervisningen av 10 lokale sykepleierstudenter, som alle hadde jobbet hardt og lært sammenhengen mellom sykdommer og virus, bakterier og mikroorganismer. Likevel var det ting som tydet på at studentenes virkelighetsoppfatning ikke var mye endret. For etter avsluttende eksamen, rakte en av studentene opp handa og sa: "Frøken, jeg vet at du har undervist oss om årsakene til polio, men har du lyst til å vite hvordan folk egentlig får sykdommen? Det er de usynlige heksene som flyr rundt om natta og biter folk bak."¹⁷

Luft ut demonene

For et par år siden underviste jeg Guds Ord i et møtelokale med dårlig utluffing. Etter at jeg hadde holdt på ganske lenge, merka jeg at lufta var tung og jeg så at folk ble trøtte. Før jeg rakk å foreslå en pause, reiste et par brødre seg opp og begynte å gå fram og til bakte bakerst i lokalet, slå i lufta med armene og be halvhøyt i tunger. Da jeg spurte hva de dreiv med, forklarte de at det var sånn kamp i møtet at de måtte ta i tu med åndsmaktene. Heldigvis var disse "åndsmaktene" ikke vanskelige å bli kvitt. For etter at vi hadde fått lufta skikkelig ut og strukket litt på beina, var de forsvunnet - alle sammen.

Hvem hindrer oss nå?

Paulus møtte mange hindringer i tjenesten, men det var ikke alltid samme årsak. Noen ganger var det Den Hellige Ånd som hindret ham¹⁸, andre ganger var det djevelen som hindret ham¹⁹. Av og til var det verken Gud eller djevelen. "Vinden hindret oss i å komme videre", forklarer skribenten Lukas.²⁰ Verken Gud eller djevelen var i den vinden! Det var helt naturlige grunner til at de ble forsinka. Som regel lå forklaringene i hans egne valg. "Det er dette som gang på gang har hindret meg i å komme til dere."²¹

Gud bruker djevelen

Ved ett tilfelle forteller Paulus om en hindring han stadig møtte på, og som Gud brukte til å holde ham ydmyk.²² Paulus kaller det "en torn i legemet", men forklarer videre at det var en Satans engel som slo ham. Paulus befalte ikke

denne onde ånden å forsvinne, men ba Gud ta den vekk. Hvorfor? Fordi det var Gud som hadde plassert den der. Gud brukte djevelen til å holde apostelen ydmyk. Dette avsnittet i 2. Korinterbrev passer ikke helt inn i det verdensbilde som tegnes i en del tros litteratur, men har mye å lære oss likevel. Enten denne satans engel sto bak den intense forfølgelsen eller hva den gjorde, er det interessant at Paulus var i stand til å se hva som foregikk og kom til en konklusjon som han kunne leve med.

Demoner i jakkpluggen

I et planleggingsmøte for en felleskristen kampanje, fortalte to av de tilstedeværende om hvordan djevelen nylig hadde forstyrret et møte ved å lage skurring i lydanlegget. En av menighetslederne som var til stede, hadde nok en litt annen virkelighetsoppfatning, for han spurte: "Var det lydteknikeren den onde hadde angrepet da, siden han ikke hadde lykkes med å lodde mikrofonledningene?"

Tekst: Knut Osland

- 1 Efeserbrevet 6,12
- 2 2. Korinterbrev 4,4 og Efeserbrevet 2,2-3
- 3 2. Korinterbrevet 10,4-5
- 4 2. Korinterbrev 10,3
- 5 Lukas 22,31-32
- 6 Jakob 5,16b og Efeserne 6,18
- 7 Markus 1,35 og Apostlenes Gjerninger 16,18
- 8 Se for eksempel Daniel 10
- 9 Efeserne 6,13-20
- 10 Efeserne 6,17
- 11 Se for eksempel Ap.gj. 6,10 og 9,22
- 12 Apostlenes Gjerninger 2,37
- 13 2. Korinterbrev 10,4-5
- 14 Hebreerne 4,12
- 15 1. Korinterbrev 14,24-25
- 16 2. Korinterbrev 2,11
- 17 YWAN Publishing, side 31
- 18 Apostlenes Gjerninger 6,16
- 19 1. Tessalonikerbrev 2,18
- 20 Apostlenes Gjerninger 27,7
- 21 Romerbrevet 15,22
- 22 2. Korinterbrev 12,7-10

Lær av Mesteren

Jesus våknet grytidlig. Dagen i forveien hadde vært travel – hele Kapernaum hadde vært samlet utenfor døren til Peter sitt hus. Mange hadde tatt imot ordet, syke var blitt friske og demonbesatte var blitt satt fri. Nå var en ny dag på vei.

Disiplene lå fremdeles i dyp søvn da Jesus lukket døren bak seg og gikk ut i mørket. Han gikk gjennom de folketomme gatene, ut av byen og fant et ensomt sted på en liten høyde med utsikt over byen. Her kunne han være alene med Far! Med hjerte fylt av takk for alt det gode som hadde skjedd i går, og med forventning til den nye dagen som var i ferd med å bryte fram, begynte Jesus å gi takk og pris til sin Far.

Dette tilfellet, som vi kan lese om i Markus kapitel 1, var ikke enestående. Jesus trakk seg ofte tilbake til ensomme steder for å be, Luk.5:16, 6:12, 9:18. Ofte gikk han opp i fjellet, og noen ganger, som da han skulle velge ut de tolv apostlene, ble han der hele natten i bønn. "Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Jeg hører....", sa Jesus om seg selv i Joh.5:30. Guds egen sønn var avhengig av disse stundene alene i Faderens nærvær. Han trengte dem ofte!

Når Jesus sa om det å sitte i Guds nærvær og lytte til hans ord, at "...ett er nødvendig, Maria har valgt den gode del...", så talte han ut fra egen erfaring og det liv han selv levde. "Jeg hører", sa han om seg selv. Da disiplene etter hvert fant ham denne tidlige morgenen i Kapernaum, sa Peter og de andre: "Alle leter etter deg!", eller sagt på en annen måte: "Kom, la oss dra inn i byen og fortsette denne fantastiske vekkelsen." Men Jesus, som hadde hørt fra Far, sa:

"La oss gå videre..."

Noen ganger tok han med seg disiplene når han ba. Å være vitne til Jesu bønneliv skapte en sterk lengsel i dem etter å få del i det samme for sin egen del, og de sa til ham: "Herre, lær oss å be." Som svar på dette gav Jesus dem Fader Vår. Det er naturlig å tro at denne bønnen viser oss hvordan Herren Jesus selv ba; at han lærer dem å be ut fra sitt eget bønneliv og sin egen erfaring. La oss se på noen av de tingene Jesus lærer oss om bønn.

Bønn er fellesskap med Far

"Når dere ber skal dere si: Far!" Luk.11:2

Bønn er samfunn med vår Far i himmelen – bønn handler om en relasjon!

Derfor begynner vi med å si: Far – Pappa! Bønn handler ikke bare om å gjøre forbønn for ulike mennesker og situasjoner. Bønn dreier seg ikke først og fremst om å komme fram for Gud med en liste av behov. Bønn er å bruke tid sammen med en person – Gud! Tenk at han som er allmektig og evig, han er min Far og kaller meg sitt barn. Og Jesus lærer oss i Fader Vår at dette barnekåret, dette kjærlige forholdet, er utgangspunktet for bønn. Det er der vi starter! La tiden du bruker i bønn være preget av dette – du kommer til Gud, rett og slett for å være sammen med ham og samtale med ham.

Gud er opphøyet

"...du som er i himmelen!" Matt.6:9

Han som er min Far, er samtidig han som er i himmelen, høyt opphøyet over alt og alle. Han har all makt i hele universet, ingenting er vanskelig eller umulig for ham. Min Far har sagt at når jeg ber skal jeg få, og fra sin trone i himmelen vil han sørge for at det skjer.

Dette at Far er i himmelen, betyr også at han i sitt vesen og sin person er opphøyet, hellig og rettferdig. Derfor frykter jeg Herren! Han som er min Far, er også en brennende nidkjær Gud og alles dommer. Å kjenne ham som Pappa betyr derfor ikke at vi er "kompiser" på en feil måte. Tvert imot er det nære forholdet avhengig av at jeg har en sunn frykt for Far: *"Herren har fortrolig samfunn med dem som frykter ham."* Sal.25:14

For den som kjenner Gud er det ingen konflikt mellom å frykte Herren og å være trygg på ham som Far!

Stig fram for Gud med takk!

"La ditt navn holdes hellig..." (Matt.6:9), fortsetter Jesus med å si, i sin undervisning til alle disipler som vil lære å be. Jesus lærer oss her å stige fram for Gud med takk. Salme 100 handler om dette. Bildet er hentet fra tempelet i Jerusalem, omgitt av murer. Innenfor murene, i tempelet, bor Gud - der hviler hans nærvær. For å komme inn dit må du gå igjennom portene. Hva sier salmen? "Gå inn gjennom hans porter med takkesang, inn i hans tempelgårder med lovsang." Veien inn for Guds trone, inn i Guds nærvær, går gjennom takk!

Vi passerer muren på vår vei inn til Guds hvilested, gjennom porten, og gjennom porten går vi med takkesang. Dette er et prinsipp; veien inn i Guds nærvær går gjennom takk og lovprisning.

Pris hans navn!

Så fortsetter salmen med å si: *"Lov ham og pris hans navn."* Jesus lærer oss i Fader Vår å holde hans navn hellig. Hva betyr det? Jo, Gud åpenbarer hvem han er gjennom sine navn. De navn han gir seg selv forteller oss noe om hans vesen, hans person og natur. Så når Jesus lærer oss å holde hans navn hellig, og når Salme 100 oppmuntrer oss til å prise hans navn, betyr det å gi Gud takk og pris for hvem han er.

For eksempel er ett av hans navn er Jehova Tsidkenu, Herren vår rettferdighet. Derfor stiger jeg fram for min him-

melske Far og takker ham for at han har gitt meg del i sin rettferdighet i Jesus Kristus. Jeg lover ham for at det riket jeg har kommet inn i "er rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd." Jeg takker ham for at jeg har fått denne rettferdigheten som gave - ufortjent, og for at Gud har erklært meg rettferdig. Jeg priser ham for at i Kristus er jeg "hellig og feilfri for hans ansikt." Jeg bruker aktivt det bibelen sier om min rettferdighet i Kristus, og bringer det tilbake til Gud med takk!

På den måten priser jeg hans navn - jeg går inn gjennom portene med takk, inn i Guds nærvær. Ved å åpne munnen og gi takk, drikker jeg av Ånden og blir fylt av Guds herlighet.

Kall fram minnet om Guds godhet

I Bibelen gir Gud seg til kjenne gjennom mange navn. La meg nevne noen av dem:

El Shaddai: All-tilstrekkelig Livgiver

Jehova Jireh: Herren vår Forsørger og tilveiebringer

Jehova Rapha: Herren vår Lege, Herren som helbreder

Jehova Nissi: Herren vår Seier

Jehova Shalom: Herren vår Fred

Jehova Ra`ah: Herren vår Hyrde

Jehova Tsidkenu: Herren vår Rettferdighet

Jehova Shammah: Herren som er Nær

Disse navnene viser oss hvem Gud er og hva han gjør. Alle disse sidene ved ham, har sin fulle åpenbaring i Jesus, han som er vår Fred, vår Rettferdighet, vår Seier osv.

Jeg vil oppmuntre deg til å meditere litt på disse navnene og på det de sier om Gud. Skriv dem gjerne ned og ha dem på en lapp i bibelen, eller på veggen. Det siste gjorde jeg for en hel del år siden. Gud lærte meg å stige fram for ham med takk - når jeg ba kikket jeg på navnene på veggen og takket Gud for hvem han er, for alt han hadde gjort for meg - for hans navn! Etter hvert ble dette en del av meg - det hjalp meg til å sette ord på den takknemligheten jeg hadde i mitt hjerte. I Sal.145:7 står det om Guds folk: "De kaller fram minnet

om all din godhet..." Det var nettopp det jeg gjorde! Med utgangspunkt i Guds navn kalte jeg fram minnet om Herrens gode vesen og gode gjerninger. Dette er noe du også kan lære å gjøre. Noen ganger når du stiger fram for Herren, føler du kanskje at du går litt tom etter en stund. Du ønsker å gi takk, men famler litt etter ordene og takke-egnene. Ved å fokusere på Guds navn kan du veldig praktisk og konkret øve deg ("Herre, lær oss å be" - bønn kan læres!) - du kan utvide ditt "takke-register"!

Gå opp på fjellet - bønn i Guds nærvær

Som tidligere nevnt står det i evangeliene at Jesus ofte gikk opp i fjellet når han ba. Fjellet taler om å stige inn i Guds nærvær: Abraham gikk opp på Moria-fjellet for å tilbe, Herren steg ned til Moses på Sinai-fjellet. Guds herlighet kom på en spesiell måte over Jesus da han tok med seg Peter, Johannes og Jakob opp i fjellet for å be, Luk.9,28-29. Vi trenger ikke gå opp på et fjell i fysisk forstand, men i overført betydning kaller Gud oss opp på fjellet. Det er dette Jesus lærer oss i Fader Vår, når han sier: Begynn bønnen med å holde hellig og prise Guds navn. Der, inn for Guds trone, hører vi hjemme! Som David sier i Salme 26,6-7: "Jeg går omkring ditt alter, Herre, mens jeg lar takkesangen lyde og forteller om alle dine under."

For meg høres det ut som om David hadde funnet hvile i Guds nærvær - det var en plass der han kunne "gå omkring".

Jesus fortsetter undervisningen om bønn i Fader Vår med å peke på mange viktige områder som vi trenger å bringe fram for Gud. Vi gjør vel i å gi akt på alle disse. I Guds nærvær vil Ånden også tale til deg og minne deg om mennesker og situasjoner som du skal be for. Men la oss begynne vår vei inn for Guds trone slik Herren har foreskrevet det; med å gå inn gjennom porten, med vår munn full av takk!

Tekst: Per Arne Gjerde

Da bønner fylte avisen

Lørdag 13. oktober i 2001 våknet bergensere og hordalendinger for øvrig opp til uvante avisoppslag. Hovedoppslaget i regionalavisen Bergens Tidende var "Bergen er utpekt av Gud" (BT 13.10.01). Og som om ikke oppslaget om pastorenes bønner for byen var nok, var en hel side inne i avisen satt av til intervjuer med fire mennesker som på forskjellige måter hadde gitt seg til bønner for sine venner, naboer, kolleger og andre.

De følgende tekstene stod på trykk i den utgaven av Bergens Tidende og er gjengitt med tillatelse:

"Vi ber for 30-40 naboer. Dem vi har navnene på."

På salongbordet ligger en svart skinnbibel påtrykt "Den Hellige Skrift". Og en enda mer slitt notatbok. På hver side står navn skrevet med blyant. Nye naboer kommer. Gamle naboer flytter.

- Vi tror på det vi kaller vekkelser. Herren skal besøke byen vår. Det vil forandre samfunnet, slik det gjorde på Hans Nielsen Hauge sin tid.

Tidens vekkelshøvding kikker ned fra veggen i blokkleiligheten i Åsane, fra det klassiske bildet "Haugianere" av Adolph Tidemand. Under predikanten henger et bilde av barnebarna.

- Vi har ingen ritualer, akkurat, sier Gunnar Johnsen (76).

De ber etter frokost. En ny økt etter kveldsnyhetene klokken 22. Hver dag bruker de til sammen over to timer.

De har undertegnet kontrakt på at det skal lyde bønner. På listen står familien. Menigheten Åsane frikirke. Pastorene. Barna. Naboene.

- Vi har bodd her i Åsane siden 1971.

Men det skal godt gjøres å kjenne alle naboene, sier Sigrud Johnsen (76).

- Vi er litt oppi årene. Det er lett å glemme navn. Men vi ber for 30-40 naboer. Dem vi har navnene på, sier ektemannen.

- Er de klar over det?

- En del. Det er et nokså lukket miljø her ute, men vi treffer da folk ved postkassen eller bospannene.

Gunnar Johnsen sier han taler "Guds fred over husene". Han sier de etter hvert blir glad i de ukjente naboene som de er på fornavn med i sine bønner. Vekkelsen har han ventet på i 30 år. Han tror tiden nærmer seg.

- Brikkene faller på plass. Det kommer så mange mennesker til kirkene. Folk er glad i hverandre.

Ekteparet i Prestestien er ikke i tvil om at bønner virker.

- I mine mest optimistiske øyeblikk tror jeg vekkelser kommer i morgen. Jeg synes det tar lang tid, sier Gunnar Johnsen.

- Men i Bibelen står det om Daniel som ba i 70 år. Da svarte Herren.

"For meg hadde det vært egoistisk å gjøre noe annet."

Det er tidlig ettermiddag på Kafé Kippers USF i Bergen. Niclas Christensen (24) har kapret det største bordet, og sitter med hånden rundt et digert glass lysebrun kaffedrikk. Han har todagersskjegg. Og tredagersbart. For tiden jobber bergensbandet med sin første plate, og veien er aldri lang til Kippers over grusen fra øvingsrommet i USF.

Men nå skal han ikke snakke om rock eller ny cd.

- Det er det første jeg gjør om morgenen - jeg kan snakke med Gud fra fem til femti ganger om dagen. Det er blitt en livsstil.

Niclas Christensen sier han fikk et nytt syn på Gud for seks år siden og kaller det en "en uforståelig, god greie". Han sier han vil at andre skal oppleve det samme.

- En gjeng hadde gått inn for å be for meg uten at jeg visste det. Jeg er takknemlig for at de gadd å tenke på meg. Det er grunnen til at jeg ber for andre. Det ville vært egoistisk å gjøre noe annet. Men jeg vil ikke presse det på noen.

Han dedikerte sitt liv til gitaren ett minutt og tretten sekunder etter at han hørte Twisted Sisters "I Wanna Rock" en gang på 80-tallet. Nå studerer han musikk, og er gitarist. Bandet har raket inn førstepriser i talentkonkurranser og de siste årene turnert i Norge, Sverige, Danmark, Finland, Tyskland, Russland. Enkelte har spådd bergensmusikerne en fremtid på rockestjernehimmelen.

- Jeg har alltid ønsket at jeg var født på 50-tallet. Da rocken begynte. Men ikke nå lenger. Gud har en plan.

- Er du så sikker på at bønner virker? - Jeg har opplevd det. Men alt kan ikke forklares, vi er ganske begrensede i våre sinn.

På bordet ligger Dagbladet. Han kaller det en typisk bønneliste, og blar fort gjennom sidene med fete krigstyper, norsk politikk og musikk.

- Jeg kan be for dem som styrer landet. Eller band og musikere som er med på å påvirke samfunnet. For musikken påvirker. I alle fall meg.

"- En gjeng hadde gått inn for å be for meg uten at jeg visste det. Jeg er takknemlig for at de gadd å tenke på meg. Det er grunnen til at jeg ber for andre..."

Niclas Christensen

"Inni hodet går jeg gjennom bank-lokalene og inn på kontorene til mine kolleger. Så ber jeg til Gud for dem."

Om morgenen på pendlerbussen fra Os til Bergen sitter Arne Bjørndal (46) med lukkede øyne. Han sover ikke.

Inni hodet vandrer han lydløst gjennom korridorane i SpareBank1 Vest i Kaigaten i Bergen.

- JEG TAR etasje for etasje. Når jeg ser ansiktene på mine kolleger, husker jeg som regel navnet. Jeg ber til Gud for så mange jeg klarer, sier Arne Bjørndal.

Det finnes nærmere 200 arbeidstakere i huset. Han husker bare navnene på halvparten. Så nå har han skrevet ut navneliste, fra det interne datanettet på jobben.

SØFTELAND, kl. 7.03. Oktobermørkt. Noen gliper i skydekket skaper fri passasje til månen og en flik av himmelen. Vårherre har lagt veien åpen. Syv personer går på ekspressbussen til Bergen og setter seg ved vinduene på

hvert sitt dobbeltsete. Norges uskrevne passasjerlov gjelder for Gud og hver mann. Ingen deler sete. Heller ikke Arne Bjørndal.

Kunderådsgiveren skal snakke med Gud. Bussjåføren har satt på NRK P2. Radioen snakker alene. En stemme sier at statsbudsjettet er viktig selv om regjeringen går av. En dame leser BA. De fleste sitter med lukkede øyne og slumrer bak røde baklykter til byen.

A r n e Bjørndal sitter med Norrøna Gore-Tex-jakken på seg og med en hånd hvilende over lærvesken. Det ser ut som han sover. Men det gjør han ikke. I vinduet henger

en plakate der TV3 lover "Harem" med Mia Gundersen. 24 timer "Kvinnelig herredømme". "18 utvalgte menn skal behage og være tilgjengelige for fire kvinner". Det skjer behagelig lite. Bussen kjører direkte. Ingen hvesende bremses. Ingen trøtte passasjertryner i døren. Radiokåsør Øyvind Thorsen beklager seg over når "rette vedkommende" aldri kan nås på

telefonen. Kanskje er byråkratene som pengene, som ikke finnes. Bare tall? Bare navn?

KLOKKEN 7.33. Den virtuelle bønneturen er over. Ved Smålungeren.

- Jeg begynner nederst, og tar én etasje om gangen. Ekspedisjonen, avdelingene for småbedrift, bedrift, storbedrift. Finans og så videre.

- Og hva gjør du der, egentlig?

- Jeg sier navnet og ber Gud velsigne dem.

- Og hva betyr det?

Det blir stille på kontoret til bedriftsavdelingen i 2. etasje. Plutselig kommer ikke ordene så lett.

- Hva skal jeg si ... jeg må tenke litt. Jo, at Gud må hjelpe den enkelte i hans livssituasjon. Noe sånt.

Arne Bjørndal har lest en av bøkene til den argentinske pastoren Ed Silvoso, som var i Bergen i slutten av september. Den karismatiske predikanten har levert strategien bak "Be for Bergen"-aksjonen, som samler et titall frimenigheter i byen. Bergen skal vekkes med bønn til Gud. Bjørndal velger bankspråket når han vil forklare sin bønnestrategi.

- Jeg tror Gud har en konto for alle som består av kjærlighet. Det er hans mening at den skal tappes. Når de kristne i Bergen går sammen om å be til Gud, tror jeg at flere mennesker vil begynne å søke, sier Bjørndal.

Men han legger ikke skjul på at han er spent på hva de andre bank-ansatte vil si i dagene fremover. Det hører med til historien at Bergens Tidende kontaktet flere bedende bergensere som ikke våget å brette sine skjulte bønner for arbeidskolleger ut i avisen.

Bare to kolleger i SpareBank1 Vest kjenner Bjørndals spesielle morgenritual.

- JEG VIL NOK få ulike reaksjoner. Men jeg tror de fleste vil reagere positivt. Jeg ønsker bare mine kolleger gode ting.

- Og hvis noen vil ha seg frabedt?

- OK. Det må jeg akseptere.

Tekst: Eirik Damsgaard

[Tekster hentet fra Bergens Tidende, 13.10.01. Gjengitt med tillatelse. Eirik Damsgaard er journalist i Bergens Tidende]

Bønne-evangelisering

Bønne-evangelisering er en synliggjøring av 1.Timoteus 2:1 – 8. Vi er kalt til å be for alle på hvert sted, fordi Gud vil at alle mennesker skal bli frelst. (v.4) Dette fordi Jesus gav seg selv som en løspenge for alle (v. 6) og fordi Gud vil at vi alle skal be ved å løfte opp hellige hender uten vrede eller trette. (v.8)

Bønne-evangelisering er ikke et program! Det er en prosess, som får sitt uttrykk ved at menighetene på et hvert sted begynner å be daglig for sitt område. Det blir en livsstil, hvor det etter hvert bli naturlig å velsigne naboene, arbeidskollegaer eller medelever daglig. Når de kristne begynner å be, begynner Gud å velsigne. Guds rike vil da begynne å synliggjøres enda mer. Oswald Chambers skriver: "Når vi jobber, ja da arbeider vi, men når vi ber, da arbeider Gud". Det åpner opp for en større bevissthet for Gud og de evige ting. De som ikke tror begynner å bli klar over Guds eksistens.

Bønne-evangelisering er med på å bryte mørkets innflytelse over et sted. De daglige velsignelser som vi ber, utgjør lyset som fjerner mørket. John Wesley har sagt: "Alt Guds verk gjøres gjennom bønn".

Ed Silvoso sier: "Bønne-evangelisering er det å nå ut til hvert et menneske og la hvert et hjem få komme i berøring med Guds kjærlighet og kraft ved bønn. Det er hele menigheten, som når ut til hele byen med hele evangeliet." (Ap.gj.1:8, 2:42, 5:28 og 19:10. Joh.14:12 – 14)

Framgangsmåte for bønne-evangelisering i henhold til Lukas 10:5-9

1. Tal fred ... velsign dem
2. Bli i huset ... bygg fellesskap
3. Helbred de syke ... oppdag deres "følte" behov
4. Forkynn at Guds rik er kommet nær ... innby dem til å ta imot Jesus i sine liv.

Hva er et bønnefyrtårn?

Den enkleste måten å beskrive dette på er et hjem eller en familie hvor en eller flere ber for sitt nærområde. De ber for følte behov og for menneskers frelse i sitt "område av tro". Det kan være i nabolaget, på arbeidsplassen eller på skolen. Det kan være en eller flere i familien som ber for naboene, en lærer eller student som ber for en klasse eller selve skolen eller en arbeider som ber for de han eller hun jobber med.

Bønnefyrtårn er ment å være en massiv mobilisering av så mange mennesker som mulig, som har tatt på seg den oppgave å nå "deres område" der de bor. Dette gjøres ved å utvikle et daglig bønneliv som en livsstil.

Målet er å mobilisere en hær av mennesker som ber på vegne av byen eller stedet de bor på. Effekten av å starte slike bønnefyrtårn er at det begynner å skapes en byrde og et ansvar for dem som ikke tror. Dette er kanskje den enkleste og mest effektive måten å nå stedet på: Når troende begynner å be for naboer, så forandrer Jesus deres hjerter slik at de får Hans hjerte for dem som ikke kjenner Ham.

Når vi dekker en gruppe mennesker (naboer, arbeidskollegaer etc.) med daglig velsignelse ved bønn, blir vi medarbeidere med Herren, hvis hensikt er å kalle dem til evangeliets sannhet. Denne daglige velsignelsen i bønn gjør det slik at Den Hellige Ånd begynner å arbeide med deres hjerter. Vi snakker først til Gud om naboene, før vi snakker til naboene om Gud.

Framgangsmåten for bønnefyrtårnene

Bønnefyrtårnene er mest effektiv når de følger denne modellen og de punktene beskrevet i Lukas 10:5 – 9.

1. Finn og etabler ditt "område av tro"

Identifiser ditt "område av tro" ved å bestemme deg for hvor mange hjem, arbeidskollegaer eller skoleelever du er villig til å be for daglig. I den perioden du bor og arbeider der du er, så bestem deg for å begynne med en livsstil hvor du daglig velsigner disse menneskene i bønn. Dette området bør være så stort at det utfordrer deg, samtidig lite nok til at det er overkommelig. (15 – 40 hjem)

Etabler ditt "område av tro" ved å gå en tur rundt i nabolaget mens du ber Gud om å velsigne. Gå rundt og be Gud om å begynne å bryte ned all motstand mot budskapet om Jesus Kristus. Dine bønner vil være med å forandre det åndelige klima, og du vil se resultater ved at Guds lys begynner å skinne i mørke. Den Hellige Ånd vil lede dine bønner når du regelmessig ber om at Guds velsignelse må få strømme ut. Den første bønnevandringen du gjør, etablerer ditt område av tro som nå blir overgitt til (satt til side for) Guds vilje

"Det blir en livsstil, hvor det etter hvert bli naturlig å velsigne naboene, arbeidskollegaer eller medelever daglig. Når de kristne begynner å be, begynner Gud å velsigne..."

(Josva 1:3). Etter den første turen er det frivillig om man ønsker å gå rundt sitt område.

2. Bygg broer

Etter en periode, (her er tidspunktet ulikt for hver enkelt) når du har bedt for ditt område av tro, begynn da å se etter praktiske og ufarlige måter å komme i kontakt med din nabo, arbeidskollega eller medelev. Målet er å få kontakt slik at det nå kan bygges troverdige relasjoner/vennskap. Det finnes mange måter å gjøre det på. (Prate med naboen når han/hun vasker bilen eller ordner i hagen. Hvis du bor i blokk så, kan det være på felles dugnad i blokka eller når naboen vasker trappeoppgangen osv.)

3. Be for konkrete behov

Etter at ditt område av tro er blitt fylt med bønn, Jesu velsignelser er blitt bedt over hver nabo og du har fått bygd opp et vennskap med dem, er det nå oppstått en mulighet for deg til å si at du ber for dem. Denne perioden i oppbygging av felles tillit i vennskapet er ulik fra menneske til menneske, du må selv bedømme når tiden for dette er inne. Det er viktig at de du ber for ikke opplever seg som mål for din "merittliste", men at det er oppstått en gjensidig relasjon og et sant vennskap.

Når tiden er inne, kan du fortelle at du ber for dem. Spør dem om det er noe de ønsker at du skal be for. Hvilke

behov har de som ikke lar seg løse i det naturlige? Når du begynner å be for deres konkrete behov, så vil flere ting begynne å skje: Gud vil svare på bønn (Han forlater de 99 og går for å finne den ene), naboens, arbeidskollegaen eller medelevens hjerte vil begynne å åpne seg opp, og du vil få muligheter til å dele evangeliet om Jesus Kristus med dem.

I de områder rundt om i verden hvor bønnefyrtårn allerede er etablert, har de oppdaget noe interessant. Bønnesvarene kommer oftere når bønnene er bedt for konkrete behov for de ikke-troende. Dette er vel å merke når de ikke-kristne vet at de kristne ber for deres behov. Dette gjelder alt fra sykdom, brutte relasjoner i familien og til økonomiske problemer etc.

4. Del evangeliet

Vær var for de anledninger som vil dukke opp hvor du kan få en anledning til å dele evangeliet med din nye venn. Hvis du opplever mangel på frimodighet på dette området, kan det å invitere dem med til et møte eller husgruppe også være fint. Hvis menigheten du går i arrangerer Alpha-kurs vil det være noe å invitere dem med på.

Hvorfor be velsignelser?

Har du noen gang tenkt på hvordan du snakker om dine naboer, arbeidskollegaer eller medelever? Snakker du alltid

vel om dem, omtaler du dem med gode ordlag? Det er jo alltid noen som irriterer oss litt ekstra. Klipper gressplen på søndager, går alltid fem minutter for tidlig til lunsj eller kommer alltid fem minutter for sent til klassen. Så ofte har vi dessverre snakket negativt om dem som har andre verdier eller en annen livsstil enn oss. I Ordspråkene 18:21 står det: "Død og liv er i tungens vold..." Ord er ikke nøytrale, enten bryter de ned eller så bygger de opp. For en kristen, har Jesus satt en annen standard for oss når det gjelder hvordan vi skal forholde oss til andre mennesker. "Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere..."

Ved å ikke spre negative ord om mennesker, men å begynne å velsigne, vil både atmosfæren og din holdning til personen forandre seg. "Den som sprer velsignelser skal trives", sier Bibelen. Ikke bare trives du, men du blir også trivelig å være sammen med.

Velsignelsesbønner sprer Guds lys og Guds liv inn i området. Gud elsker alle mennesker, og vi er med å forløse hans kjærlighet med våre bønner.

Hentet fra "Veiledningshefte for bønnefyrtårn", gitt ut av "Be for Bergen", et arbeid på tvers av kirkesamfunnsgrensene, for vekkelse i Bergen. (www.praybergen.no)

Be for de ufrelste

For noen måneder siden var jeg sammen med Noralv Askeland på Fillipinene. Vi skulle besøke en menighet i Ozamiz, som vi har et ansvar for, samt besøke en kjær søster som driver et omfattende arbeid blant de fattige i Manilla.

En dag skulle vi opp i et fjellområde utenfor Ozamiz for å besøke en del menigheter som var plantet ut. Kvelden før var jeg i bønn til Gud. Jeg ba for disse menneskene i fjellandsbyene, og jeg ropte til Gud om at mange måtte bli frelst. Mens jeg ba begynte jeg å få en forventning om at Gud virkelig skulle røre ved mennesker. Jeg ba om at vi måtte få være en kanal for Hans kjærlighet og kraft. Mens jeg ba denne bønnen gav Gud meg et bilde av en mannsperson og navnet Ramon kom til meg. Jeg kjente ingen Ramon. Jeg var ikke engang sikker på at det var et mansnavn, men jeg gjorde et valg. Jeg stolte på at Gud hadde vist meg denne personen for at jeg skulle be for ham. Jeg ba til Gud om frelse for Ramon, om utfrielse for ting som bandt ham. Jeg ba til Gud om at jeg måtte få anledningen til å møte ham å lede ham til Jesus.

Neste dag drog vi tidlig opp til fjellområdet for å ha møte. Det var mange mennesker der som kom fra 5 forskjellige landsbyer i området. Vi hadde en veldig god stund i tilbedelse til Gud og vi forkynte evangeliet med stor frimodighet. Flere gav respons på frelsesinn-

Ramon og konen.

bydelsen og tok imot Jesus som Herre og Frelser. Men så dukket bildet av Ramon opp igjen. Jeg fortalte forsamlingen hva Gud hadde vist meg, og jeg spurte om noen kjente Ramon. Plutselig reiste en mann seg og sa: "Det finns kun en mann som heter Ramon av alle dem som bor i landsbyene her oppe i fjellet. Han er min nærmeste nabo og jeg har ropt til Gud i mange år om at han skal bli frelst. Akkurat nå er han ute på markene og arbeider." Jeg skjønnte at dette var Gud, og ba alle sammen reise seg for å be for Ramon.

Vi ropte til Gud. Vi ba om frelse for Ramon og hans hus. Vi ba om at Gud skulle møte ham der ute på markene. Etter at vi hadde bedt ba jeg denne mannen, som het Julie, gå til Ramon og fortelle hva som hadde skjedd. Jeg ba ham også å invitere Ramon og konen på søndagsmøte nede i byen. Søndagen kom og rett før møtet startet kom Ramon og konen. Vi fikk forkynde evangeliet for dem om hva

Gud hadde gjort for dem, og så bøyde de sine knær og tok imot Jesus!

Forbønn og takk for alle mennesker
"Og nå formaner jeg dere framfor alt å bære fram bønner og påkallelse, forbønner og takk for alle mennesker." 1.Tim. 2.1-4

Gud elsker mennesker, og vil at hvert eneste menneske skal ta imot hans frelse og evig liv. Gud ber oss derfor om å be for alle mennesker og han ber oss om å takke for dem. Bønn for de ufrelste er ikke noe jeg finner på, noe jeg gjør i meg selv eller i min egen kraft. Denne bønnen begynner i himmelen hos Gud, og vi gir et gjensvar, vi gir respons til Gud ved å be for dem, takke for dem. Og når vi ber for de ufrelste vil Den Hellige Ånd gjøre noe med dem vi ber for, men Han vil også gjøre noe med oss.

Ingen av oss kan skape eller produsere nød for de fortapte, men Den Hellige Ånd vil gi oss denne nøden, denne lengselen etter å se mennesker frelst og berget fra en evig fortapelse. Rom. 5.5 sier at Gud har utøst sin kjærlighet i våre hjerter. Det betyr at du og jeg går rundt med Guds kjærlighet på innsiden, en kjærlighet som er for stor til å begrense til deg og meg. "For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt men ha

evig liv.(Joh.3.16) Denne kjærligheten er for alle som tror og vil komme til tro.

Når vi ber for de fortapte, glemmer oss selv og gir oss i bønn for de som ikke selv vet å be, vil Den Hellige Ånd tenne en brann i våre hjerter. Det er en brann som ikke vil slokne, men som vil drive oss ut til høsten og som vil gjøre Jesu kjærlighet synlig i oss og gjennom oss.

Det er kraft i bønn. Jeg tror av hele mitt hjerte at bønn virkelig "beveger den hånd som beveger verden". Gud vil at vi skal be, Jesus vil vi skal be. Det er behov for din og min bønn. Gud har gjort seg avhengig av våre bønner. Før tenkte jeg ofte at hvis ikke det fantes andre som ba mer inderlig og mer regelmessig for at mennesker skulle bli frelst, enn det jeg gjorde, hvor mange ville da bli frelst?

Vi trenger å se Jesus i all sin herlighet og i all sin makt. Vi trenger å se verden og menneskene i den, i all sin nød. Det er så mange som er undertrykte, i fangenskap, i slaveri, så mange behov. Men alle disse behovene kan fylles av Gud, i Kristus Jesus.

Liten tid for Gud i bønn, er liten nytte for Gud i tjenesten. Bønn i det skjulte gir kraft i det synlige. Ofte vil du finne at våre forberedelser kan være veldig bra, men våre forbønner nesten forsømte. Ofte lurer vi på hvorfor veknelsen ikke kommer. Det er i hvert fall en ting som kan forsinke den, og det er forsømt bønn. All vekkelse har vært resultat av bønn. Jeg tror at hver omvendelse skjer på grunn av at Den Hellige Ånd har fått virke på grunn noen troendes forbønn. Mange av de jeg har fått lede til Jesus kan vitne om besteforeldre, familie, venner eller naboer som har bedt for dem. Tenk på de enorme mulighetene bønner har. "Begjær av meg, så vil jeg gi deg hedningene til arv og jordens ender til eie." (Salme 2.8)

La Den Hellige Ånd lede deg i bønn

Jeg har en bønn som jeg pleier å be hver morgen:

"Kjære Far. Jeg innvier meg til deg i dag. Jeg ber om at du skal bruke meg. La meg få se og møte behov hos mennesker som jeg vil treffe i dag. Fyll meg med din Ånd. Herre, jeg ber om å få lede noen til deg i dag. Jeg er her for å gjøre din vilje i dag."

En enkel bønn kanskje, men den hjelper meg til å ha rett fokus, til å ha forventning og til å være var for Den

Bilde: Gud ba oss om å be for en Agnar, om at han skulle ta imot Guds frelse, utfrielse etc. En uke senere traff jeg en mann og Gud gav meg muligheten til å få dele evangeliet med ham. Han tok imot Jesus den dagen og ble med på cellegruppen neste uke. Hva han het? Agnar!

Hellige Ånds ledelse og gripe anledningene når de kommer. Når jeg er sammen med Gud og ber har jeg papir og blyant liggende foran meg. Her skriver jeg ned ting Gud viser meg, ting jeg skal be om, ord jeg skal få bringe til noen som trenger de og andre ting Gud vil jeg skal gjøre. Ofte er det de små tingene som skaper de største miraklene når vi handler på det Gud har sagt.

For eksempel skulle jeg for en tid siden besøke en menighet et sted på nordvestlandet. For å komme dit måtte jeg reise med båt. Underveis satt jeg og snakket med Gud, og et mansnavn kom til meg. Jeg begynte å be for denne personen som jeg ikke kjente. Jeg ba slik Den Hellige Ånd ledet meg. Om kvelden, i samtale med de jeg skulle besøke, begynte jeg å tenke på denne personen igjen. Jeg spurte om noen av de kjente denne mannen og jeg fortalt at jeg hadde bedt for ham at han skulle bli frelst. En av damene i flokken sa: Å, jeg kjenner ham. Han er min nevø, og jeg har ropt til Gud for ham. Han jobber på den båten du kom med!

Tror du han kommer til å bli frelst? Jeg er ikke i tvil. Det er godt å få være Den Hellige Ånds medarbeider.

I cellegruppen jeg er med i har vi bedt for mange personer som Gud har minnet oss på. Noen har vi kjent til på forhånd og andre gav Gud oss navnet på. Den Hellige Ånd viste oss hva vi skulle be om og vi fikk en forventning om at Gud skulle bruke oss til å lede dem til Jesus. I dag er et titalls av disse personene frelst og med i menigheten.

De har tatt imot Jesus og fått et helt nytt liv!

Jeg tror Gud kan bruke oss på forskjellige måter og at han vil lede oss i bønn på mange ulike måter. Men Gud kaller oss til å være medarbeidere. Gud kaller oss til bønn for de fortapte. Den største tjenesten vi kan vie oss til, både for Gud og mennesker, er bønnens. I bønn vil Gud minne oss på folk som vi kjenner, familiemedlemmer, naboer, venner etc. og noen ganger mennesker vi ikke kjenner, men som Gud kjenner.

Bønn for de ufrelste vil forandre våre liv, vil gi oss rett fokus og rett prioritering. Om ikke vi ser forandringer og bønnesvar med en gang så holder vi fast Guds ord og hans befalinger.

Vær trofast

"Det er ikke slik at Herren er sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortaapt, men at alle skal nå fram til omvendelse." 2.Peter 3.9

Noen ganger vil det ta tid, andre ganger vil ting skje raskt. Vårt oppdrag er å be og å være klar til å dele evangeliet når Gud gir oss anledningen. La dine bønner for ufrelste alltid avsluttes med: "Herre her er jeg, bruk meg". La Den Hellige Ånd få lede deg når du ber. Vær en medarbeider og samarbeid med ham. Vær klar, ha forventning. Frelse er på vei til de du har bedt for.

"Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Faderen skal bli forherliget gjennom Sønnen. Dersom dere ber meg om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det". Joh.14.13-14

Bønn

Herre, vi ber om frelse for de som ennå ikke kjenner deg.

Himmelske Far, åpne deres øyne så de ser, åpne deres ører så de hører.

Fyll oss med din Hellige Ånd slik at din kjærlighet kan få strømme gjennom oss og berøre dem.

Herre! Bruk meg i dag. La meg få være en del av ditt bønnesvar.

Gode Hellige Ånd, led meg i dag slik at jeg kan få gå i de ferdiglagte gjerningene som ligger foran meg.

Herre, la meg få lede noen til deg i dag.

La meg få se og møte behov.

Takk at du svarer min bønn,

i Jesus mektige navn. Amen.

Tekst: Arne G.Skagen

Grunnvollen

- undervisning å bygge livet på

Å bli en kristen er å møte Jesus Kristus og å leve under hans herredømme. Jesus er Herre, og fundamentet for det nye livet.

Et fundament er noe man bygger på og Gud vil at alle hans barn skal være involvert med ham i å bygge hans hus.

Fundamentet for kristenlivet ble presentert da Gud begynte sin menighet på pinsedag. Det ble en erfaring av Jesus i tro og omvendelse, i dåp, i helbredelse og liv når de la hendene på hverandre, i å være nye skapninger som var dømt til frikjennelse i Kristus, for å leve hellige liv sammen og å kunne møte dommens dag med frimodighet.

Få tak i denne viktige og grunnleggende undervisningen, presentert av Noralv Askeland.

10 CD'er med forkynnelse, sammen med aktuelle kommentarer og studiemateriell er nå tilgjengelig i en samlet mappe i en flott innpakning til **369,-**

BESTILLES via e-post: e-post@kristent-nettverk.no
eller ring Kristent Fellesskap, Bergen
på telefon 55 38 18 40

Kristent Fellesskap

Aktuell forkynnelse fra Kristent Fellesskap, Bergen

For 35,- pr CD kan du nå motta ny undervisning hver uke fra menigheten Kristent Fellesskap i Bergen. Du vil høre forkynnere som Noralv Askeland, Erling Thu, Morten Askeland og Per Arne Gjerde m.fl.

Kontakt oss for bestilling:

Telefon: 55 38 18 40 - E-post: e-post@kristent-fellesskap.no
Kristent Fellesskap Bergen, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen

www.kristent-fellesskap.no

Når du ber for ikke-kristne

- hjelp fra Guds ord til forbønn for frelse

1. Bruk Guds ord når du ber.

Eksempler:

- 1.Mos.18,16-33: Abraham ber for Sodoma
- 2.Mos.32,11-13: Moses ber for folket
- 2.Krøn.20,5-12: Josjafat ber når Israel blir angrepet

Løfter:

- Jak.5,16: Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye

2. Løft dem med navn inn for Guds trone, og begjær/krev deres frelse, fordi de er Guds rettmessige eiendom.

- 2.Kor.5,19-21: Jesus har betalt prisen for alle, og forsonet alle med Gud
- Sal.24,1: Alle mennesker er Guds eiendom

3. Be om Den Hellige Ånds gjerning i dem og med dem.

- Joh.16,7: DHÅ er sendt for å vise verden hva som er synd
- Joh.6,44: Faderen drar syndere til Jesus

4. Gå imot djevelens løgner og verk

- Ef.6,12: Vår kamp er mot åndskrefter, ikke mennesker
- 2.Kor.4,4: Denne verdens Gud har blindet de vantros sinn
- 2.Kor.10,4-5: Festninger i grus, rive tankebygninger, ta tanker til fange
- Matt.13,22: Livets bekymringer og rikdommens begjær kveler ordet

5. Be om at du selv skal bli brukt av Gud

- Kol.4,3: Be om en åpen dør til å forkynde ordet
- Apg.4,29: Be om frimodighet
- Apg.4,29: Helbredelser, tegn og under
- Ef.6,19-20: At de rette ord må bli gitt deg, og at Gud skal gi deg frimodighet

6. Løfter om vekkelse og frelse

- 1.Tim.2,1: Formaning om å be for alle mennesker
- 1.Tim.2,4: Gud vil at alle mennesker skal bli frelst
- 2.Pet.3,9: Gud vil ikke at noen skal gå fortaapt, men at alle skal nå fram til omvendelse
- Joh.4,35: Markene er alt hvite mot høst
- Luk.10,2: Høsten er stor
- Jes.45,8, Hos.10,12, Es.34,26, Sak.10,1

Begynn å planlegg neste år nå!

La deg utruste til tjeneste for Gud!

Få øynene opp for Guds evige plan og hensikt og lev et liv som teller i den!

Bergen Bibelskole vil forberede deg til arbeid for Gud blant alle mennesker, også hans folk.

Vi vil også fremelske og gjøre deg sulten på de evner og talenter Gud spesielt har gitt til deg.

Bli guidet gjennom hele bibelen. La Ordet gi deg kunnskap om deg selv, familien, menigheten og samfunnet.

bergen-bibelskole.no

Et samarbeid mellom Kristent Nettverk og menigheten Kristent Fellesskap, Bergen

Erling Thu: FOR ALLE MENNESKER

FOR ALLE MENNESKE

Erling Thu

En viktig bok med et grensesprengende budskap.

"Dessa tre ord: FOR ALLE MENNESKE brende seg inn i meg og ville ikke sleppa meg", forteller forfatteren Erling Thu i forordet. For det ligger en grensesprengende og frigjørende sannhet i disse ordene. Budskapet i denne boken, som har sitt utspring i 1. Timoteusbrev 2:1-9, vil hjelpe deg å få tak i det Gud vil si til sitt folk i denne tiden. Det handler om å forstå Guds hjertelag og kjærlighet til *alle mennesker*.

Erling Thu er kjent som forfatter av en rekke diktksamlinger og bøker. Han er også redaktør av undervisningsmagasinet FOLK og en av lederne i det apostoliske arbeidet Kristent Nettverk.

Erling Thu har også en anerkjent profetisk tjeneste med et budskap til alt Guds folk i vår tid. Innholdet i "For alle mennesker" vil hjelpe kristne til selv å bli de åpne armene og den varme favnen som tar imot fortapte mennesker slik Gud gjør. For Gud er FOR ALLE MENNESKER.

Pris: 129,-

KAN BESTILLES FRA:

Kristent Nettverk
Paviljong 3180, Årstad
5829 Bergen

Telefon: 55 38 18 40

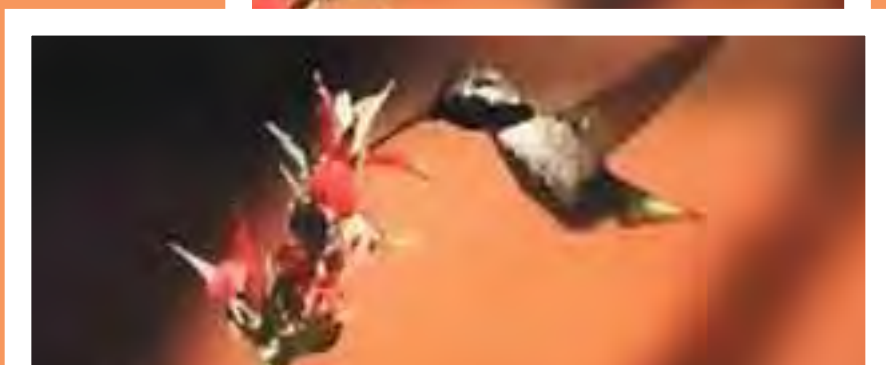
E-post: e-post@kristent-nettverk.no

Kristent **Nettverk**

Erling Thu: For alle mennesker
Kristent Nettverk, 2001
ISBN 82 90441 22 3

For deg som vil noe mer

Spør Gud om ikke
du er blant dem
som skal dyktiggjøre
deg selv ved å sette
av tid til trinn for
trinn å bli utrustet.
La oss hjelpe...

KRISTEN BREVSKOLE

Ta kontakt for nærmere informasjon:
Kristen Brevskole, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen
Telefon: 55 38 18 40 - Epost: info@kristen-brevskole.no

www.kristen-brevskole.no

"Ut med evangeliet!"

Menigheten i Ånd og kraft

Et samfunn som lengter

Et budskap som overbeviser

Under som ingen kan bortforklare

Herren tar oss fra vekst til vekkelse!

Påskekonferansen 16.-20. april

i Kristkirkens lokaler i Bergen, Kanalveien

Kristent Nettverk

Blant talerne finner vi
Noralf Askeland,
Keri Jones,
Erling Thu,
Knut Osland,
Arne G. Skagen m.fl.

Seminarer på
formiddagen,
torsdag-lørdag,
kl.11:00-12:30

Festmøter med lovsang
og forkynnelse,
torsdag-søndag, kl.19:30

Stor Festgudstjeneste
søndag kl.11:00

For nærmere informasjon:
Kristent Nettverk, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen
Tlf. 55 38 18 40 - Email: e-post@kristent-nettverk.no
Kontaktperson: Per Erik Olsen

B-BLAD

Returadresse:

FOLK, Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Kristent Nettverk

- et fellesskap av kristne ledere som arbeider sammen
- har som mål å styrke og utruste Jesu legeme
- er forpliktet på Bibelen, Guds ord, for lære og handling
- samarbeider med kristne på tvers av kirkesamfunn

Kristen Nettverk arbeider bl.a. innen følgende områder: Menighetsplanting, ledertrening nasjonalt og internasjonalt, evangelisering, misjonsarbeid, humanitær hjelp, bibelskole, media og konferanser.

Ønsker du mere informasjon - ta kontakt:

www.kristent-nettverk.no

e-post@kristent-nettverk.no